

Δρόμος Νερού

στις λιμνοθάλασσες
Μεσολογγίου

διπλωματική εργασία

Δρόμος Νερού στις λιμνοθάλασσες Μεσολογγίου

Μάρτιος 2017

φοιτήτριες:

Ζαχαρία Στέλλα-Κορίνα
Ρούνη Σταματίνα-Μαρία

επιβλέποντες:

Μωραΐτης Κωνσταντίνος
Παρμενίδης Γιώργος

περιεχόμενα

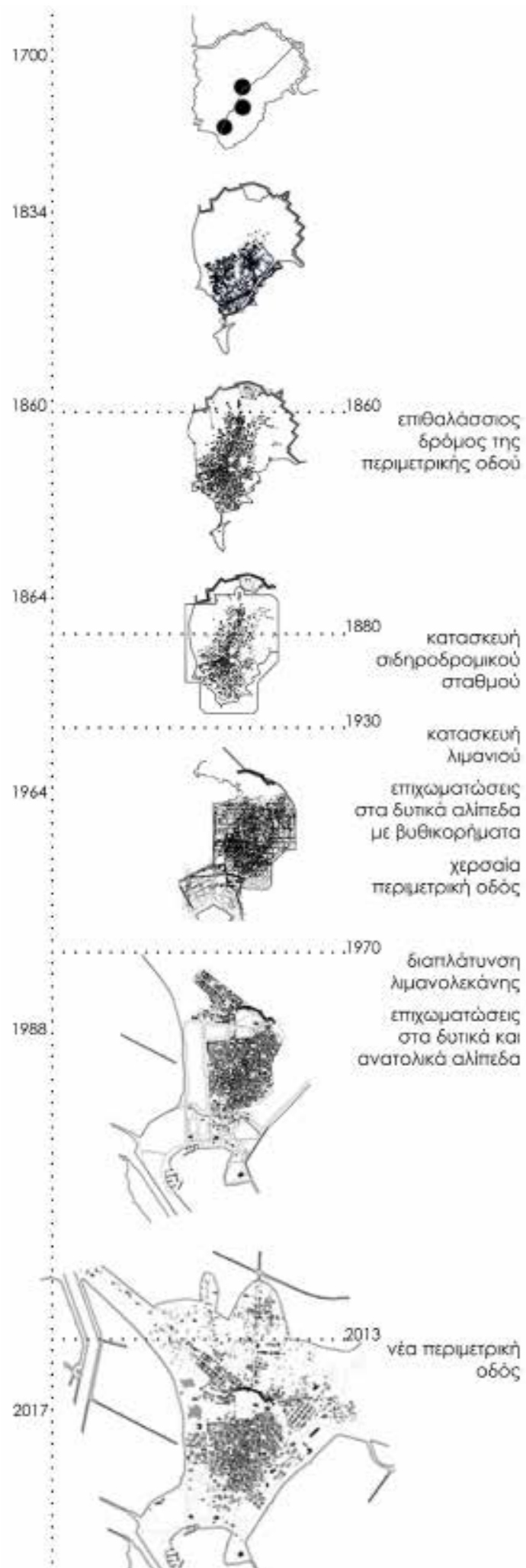
1. εισαγωγή , σελ. 6-9
 2. πόλη - λιμνοθάλασσα , σελ. 10-21
 3. χάρτες ανάλυσης και παρατηρήσεις, σελ. 22-27
 4. προβλήματα και προτεινόμενη επέμβαση, σελ. 28-33
 5. διαδικασία σχεδιασμού, σελ. 34-43
 6. σχέδια και μακέτες, σελ. 44-73
 7. ευχαριστίες, σελ. 74
-

εισαγωγή

Η διπλωματική εργασία με τίτλο «Δρόμος Νερού στις λιμνοθάλασσες του Μεσολογγίου», αφορά τον σχεδιασμό ενός καναλιού και ενός πάρκου, τα οποία τοποθετούνται στην πόλη του Μεσολογγίου. Η επιλογή του θέματος προέκυψε αρχικά μέσα από την παρατήρηση μιας ακολουθίας κενών χώρων μέσα στην πόλη του Μεσολογγίου, με κεντρικό πυρήνα το τμήμα που αποτελεί την κύρια είσοδο στην πόλη σήμερα. Στην συνέχεια αναγνωρίσαμε αυτό το σύνολο των κενών εκτάσεων ως «προβληματική» ζώνη, η οποία διχοτομεί την σημερινή πόλη σε δύο τμήματα και δημιουργεί ανομοιογενή χαρακτηριστικά στο ευρύτερο σύνολό της. Η αναγνώριση-κατασκευή του προβλήματος που θέσαμε προς επίλυση, το οποίο αποτέλεσε το βασικό έναυσμα για τον σχεδιασμό μας, προέκυψε κατά κύριο λόγο από την απουσία της ανθρώπινης δραστηριότητας στην περιοχή μελέτης και από την έλλειψη μιας συνεκτικής ταυτότητας. Ο σχεδιασμός του πάρκου επηρεάστηκε από κάποιες υπάρχουσες παραμέτρους που εντοπίσαμε, καθώς και από ίχνη του παρελθόντος που μπορεί να έχουν σβηστεί, παράλαυτα παραμένουν σαν φαντάσματα παρόντα επηρεάζοντας την σημερινή κατάσταση. Η πρόθεσή μας, μέσα από τον σχεδιασμό του καναλιού και του πάρκου υπήρξε η δημιουργία συνέχειας μέσα στην πόλη, και η σύνδεση ασύνδετων, μέχρι τώρα, μελών του σώματος της πόλης. Ο δρόμος νερού (κανάλι), ενώ διαχωρίζει αυστηρά τα δύο αντικριστά μέτωπα της πόλης, παράλληλα δημιουργεί ένα κοινό πεδίο συμμετοχής τους σε κάτι που συμβαίνει αναμεσά τους, δημιουργώντας αμέσως σύνδεση. Επιπλέον, το πάρκο που σχεδιάζεται στην κενή έως τώρα έκταση, και οι γέφυρες λειτουργούν ως συνδετήρες μεταξύ των δύο μετώπων. Τέλος η πόλη συνδέεται ξανά με την λιμνοθάλασσα πάνω σε ίχνη που προϋπήρχε κάποτε το υδάτινο στοιχείο.

πόλη - λιμνοθάλασσα

πολεοδομική εξέλιξη

Το Μεσολόγγι υπήρξε τον 16ο αιώνα ένα ψαροχώρι, τοποθετημένο σε μια χερσονησίδα, το οποίο διαχωριζόταν από την υπόλοιπη στεριά με μια στενή λωρίδα νερού. Στα χρόνια της Επανάστασης αξιοποιήθηκε ως τάφος μετά την κατασκευή του γνωστού ιστορικού τείχους του Μεσολογγίου. Ένα τμήμα του Τείχους υπάρχει μέχρι και σήμερα ανακατασκευασμένο στην είσοδο της πόλης και την διαχωρίζει σε δύο μέρη, το παλιό και το κανούργιο.

Η σχέση της πόλης του Μεσολογγίου με την λιμνοθάλασσα και πιο συγκεκριμένα η χωροθέτηση του λιμανιού έχει παίξει σημαντικό ρόλο στην πολεοδομική ανάπτυξη της. Όπως φαίνεται στους παραπάνω χάρτες, στον χάρτη του 1700 βλέπουμε το παλιό λιμάνι του Μεσολογγίου «αποκομμένο» από την πόλη, να τοποθετείται νότια σε ένα νησί, μακριά από την στεριά, κι αυτό λόγω των αβαθών νερών της λιμνοθάλασσας που καθιστούσαν αδύνατη την πρόσβαση εμπορικών καράβιων σε αυτήν. Έτσι, οι ψαράδες έπαιρναν το εμπόριο από το λιμάνι, και με μεταφορικό μέσο, το μεσολογγίτικο σκάφος που ονομάζεται πριάρι, διέννυαν μια κάθετη διαδρομή.

Μετά τα χρόνια της Επανάστασης πραγματοποιήθηκαν σταδιακές επιχωματώσεις στα μέτωπα προς τη λιμνοθάλασσα και επεμβάσεις μέσα σε αυτήν με αποτέλεσμα να αλλάξει σταδιακά η σχέση της πόλης με την λιμνοθάλασσα. Η διάνοιξη του χερσαίου δρόμου μέσα στην λιμνοθάλασσα που συνδέει την πόλη με το παλιό λιμάνι, η κατασκευή της τεχνητής νήσου Τουρλίδας και η αποκοπή μεγάλου τμήματος της λιμνοθάλασσας για την αξιοποίησή του ως αλυκές, διέσπασαν την λιμνοθάλασσα σε επιμέρους ζώνες. Σημαντικός σταθμός αποτελεί το 1930 που πραγματοποιήθηκε η διάνοιξη του λιμανιού στο νότιο τμήμα της πόλης και το 1970 η διαπλάτυνσή του. Τα βυθικορήματα από τις δύο αυτές επεμβάσεις για την κατασκευή του λιμανιού χρησιμοποιήθηκαν σε επιχωματώσεις στο δυτικό και ανατολικό μέτωπο και έτσι η πόλη επεκτάθηκε προς τη λιμνοθάλασσα και η ακτογραμμή της κανονικοποιήθηκε.

Η αλλοίωση του παράκτιου μετώπου, σε συνδυασμό με τον εντοπισμό των προαναφερθέντων κενών χώρων στο ίχνη της παλιάς τάφρου, συνέβαλαν αφενός στο να στραφεί το βλέμμα μας στην συγκεκριμένη περιοχή μελέτης και αφετέρου στο να επιλέξουμε ένα τοπικό θέμα που θα αφορούσε τόσο τον αστικό σχεδιασμό του Μεσολογγίου όσο

πηγή : Μεσολόγγι, 1830-1990. Η φυσιογνωμία μιας πόλης, στο courses.arch.ntua.gr/fsr/112367/FYSIOGNVMIA%20TOY%20MESOLOGGIOY.pdf

1700

1860

1864

1964

13

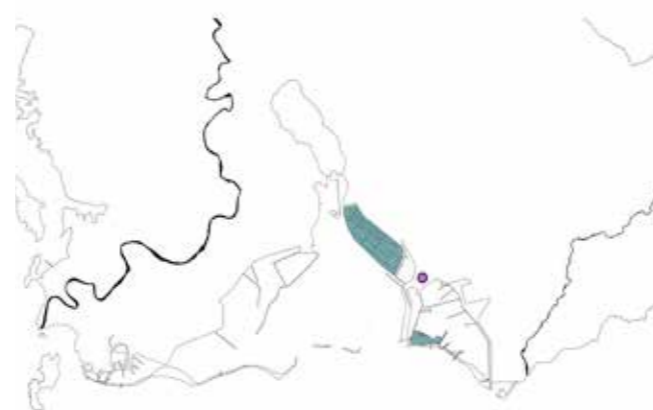
2014

δίκτυα στην λιμνοθάλασσα

βάθη λιμνοθάλασσας

αλυκές

Η λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου

Ο Στράβωνας, ο αρχαίος Έλληνας γεωγράφος, την ονόμαζε *Κυνία Λίμνη* και ο Όμηρος *Περικαλλέα Λίμνη*. Ενώ ο Κωστής Παλαμάς εμπνεύστηκε από αυτή το ποίημα «οι καημοί της λιμνοθάλασσας». Το τοπίο της λιμνοθάλασσας με τα αβαθή νερά, την πλούσια χλωρίδα και πανίδα και την ηρεμία του, ασκεί γοητεία στον επισκέπτη μέχρι σήμερα. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερο σκηνικό της φύσης που μεταμορφώνεται ανάλογα με τις εποχές, παραμένοντας φιλόξενο και αποτελώντας πηγή έμπνευσης για τον άνθρωπο.

Εκατομμύρια χρόνια πριν, φυσικές διεργασίες δημιουργούν αρχικά μια τεράστια ενιαία λίμνη, την λίμνη της Ακαρνανίας. Βίαιες γεωλογικές μεταβολές αφήνουν πίσω τους τελικά τέσσερις μεγάλες λίμνες. Στη συνέχεια ο άνεμος, η βροχή και τα νερά δύο μεγάλων ποταμών, Αχελώου και Εύηνου, μέσα από την μεταφορά φερτών υλικών δημιούργησαν σταδιακά την λιμνοθάλασσα, ένα μέρος όπου το υγρό στοιχείο παντρέυεται αρμονικά με την στεριά. Η λιμνοθάλασσα Μεσολογγίου-Αιτωλικού αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα υδροτοπικά Εθνικά Πάρκα της Ελλάδας. Τα φερτά υλικά των ποταμών δεν διαμόρφωσαν μόνο αισθητικά το τοπίο, αλλά του προσέδωσαν και χαρακτηριστικά μιας ιδιαίτερα εύφορης και παραγωγικής περιοχής.

Η Λιμνοθάλασσα Μεσολογγίου είναι ιδιαίτερα γνωστή ως ιχθυοπαραγωγικός χώρος αλλά και ως χώρος φιλοξενίας μεγάλης ποικιλίας πουλιών. Έχουν καταμετρηθεί περισσότερα από 280 είδη στην περιοχή, περίπου το 75% του συνολικού αριθμού των ειδών της Ελλάδος. Προστατεύεται από την Συνθήκη ΡΑΜΣΑΡ, και το 2000 εντάχθηκε στο δίκτυο NATURA. Όσο αφορά την γεωγραφική της θέση, η λιμνοθάλασσα προστατεύεται από το ίδιο το φυσικό της περιβάλλον, με τους ορεινούς όγκους της Βαράσοβας και του Αράκυνθου, τα Πετρωτά, τον Κουτσιάρη, αλλά και το Φαράγγι της Κλεισούρας.

πηγή : άρθρο Λιμνοθάλασσα Μεσολογγίου: η Περικαλλέα Λίμνη, <http://www.graithros.gr>. Αναρτήθηκε την 20-4-2017.

φυσικά ιχθυοτροφεία

λιμνοπορείες

στιγμιότυπα από την λιμνοθάλασσα

το “γλωσσάρι” της λιμνοθάλασσας

πελάδες και ξύλινες κατασκευές στο νερό

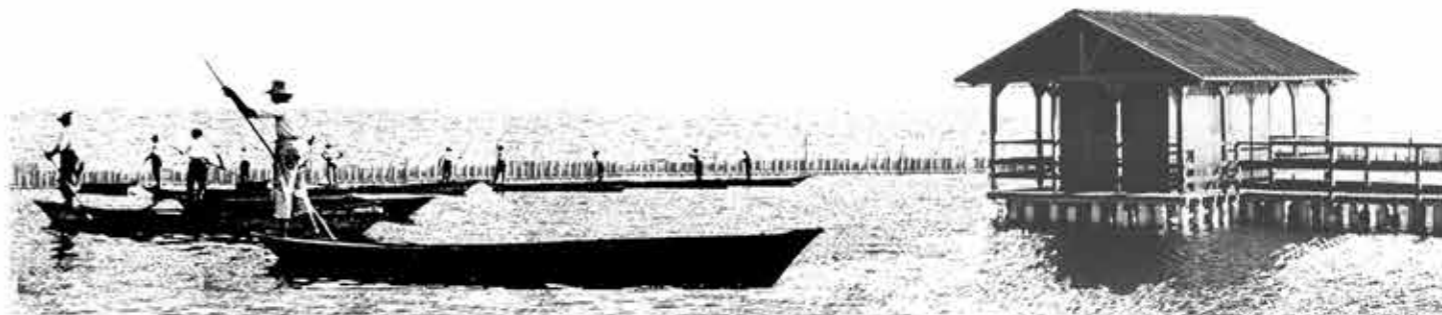
Δείγμα παραδοσιακής μεσολογγίτικης αρχιτεκτονικής είναι η πελάδα, ένα είδος καλύβας με ιδιότυπα χαρακτηριστικά στοιχεία και τοπικό χαρακτήρα. Πρόκειται για κατασκευές που τοποθετούνται μέσα ή κοντά στην λιμνοθάλασσα, μικρής κλίμακας, με κύρια υλικά κατασκευής το ξύλο, την λιθοδομή, τον τσατμά και συνήθως είναι σοβατισμένες. Οι πελάδες χρησιμοποιούνταν αρχικά ως αποθήκες για τους ψαράδες, αλλά και ως κατοικίες τους. Πέρα από τις παραδοσιακές πελάδες, στο τοπίο της λιμνοθάλασσας εντοπίζουμε μέχρι και σήμερα ξύλινες πασσαλόπηκτες κατασκευές, οι οποίες προσκαλούν τον επισκέπτη να περπατήσει δίπλα στην λιμνοθάλασσα και να απολαύσει το τοπίο.

*για τις πελάδες, πηγή : Μεσολόγγι, 1830-1990. Η φυσιογνωμία μιας πόλης, στο courses.arch.ntua.gr/fsr/112367/FYSIOGNVMIA%20TOY%20MESOLOGGIOY.pdf

το πριάρι

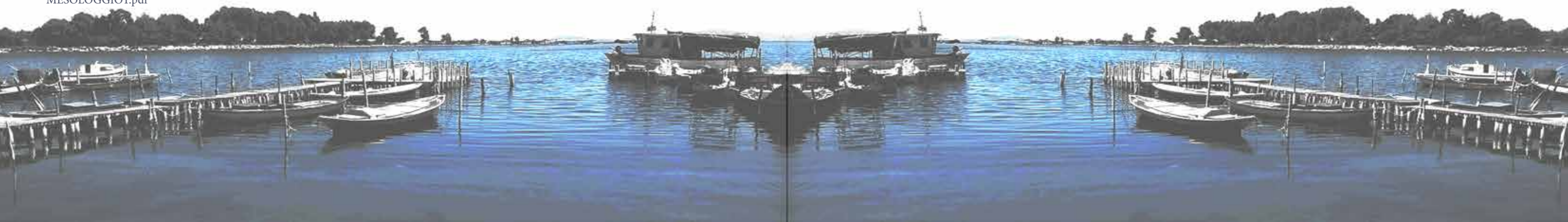
Το πριάρι είναι ένα οξύπρυμο σκάφος με επίπεδο πυθμένα που χρησιμοποιείται στις λιμνοθάλασσες και στις εκβολές των ποταμών στη Δυτική Ελλάδα. Το πριάρι ανήκει σε μια μεγαλύτερη οικογένεια σκαφών που χρησιμοποιούνται μέχρι σήμερα σε περιοχές των ελληνικών ακτών του Ιονίου πελάγους, όπου υπάρχουν εκτεταμένες περιοχές με αβαθή νερά, μία εκ των οποίων είναι η λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου. Τα πριάρια, ανάλογα με το μέγεθός τους διακρίνονται, κατά αύξουσα σειρά, σε γαϊτοπούλες, σε γαΐτες και σε πισκαρέσες. Τα σκάφη αυτά χρησιμοποιούνται κυρίως για ψάρεμα με διάφορους τρόπους. Τα πριάρια της λιμνοθάλασσας του Μεσολογγίου στο παρελθόν δεν έφεραν κουπιά, αλλά μόνο το σταλίκι, ένα κοντάρι με το οποίο ακουμπούσαν στον πυθμένα και έσπρωχναν το σκάφος. Στα πριάρια της λιμνοθάλασσας του Μεσολογγίου χρησιμοποιούσαν και ένα είδος πανιού σακολέβας πάνω σε ένα κοντό κατάρτι που μπορούσε να τοποθετηθεί κοντά στην πλώρη.

πηγή : http://www.naftotopos.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=90:2009-12-29-15-11-28&catid=91&Itemid=481&lang=el

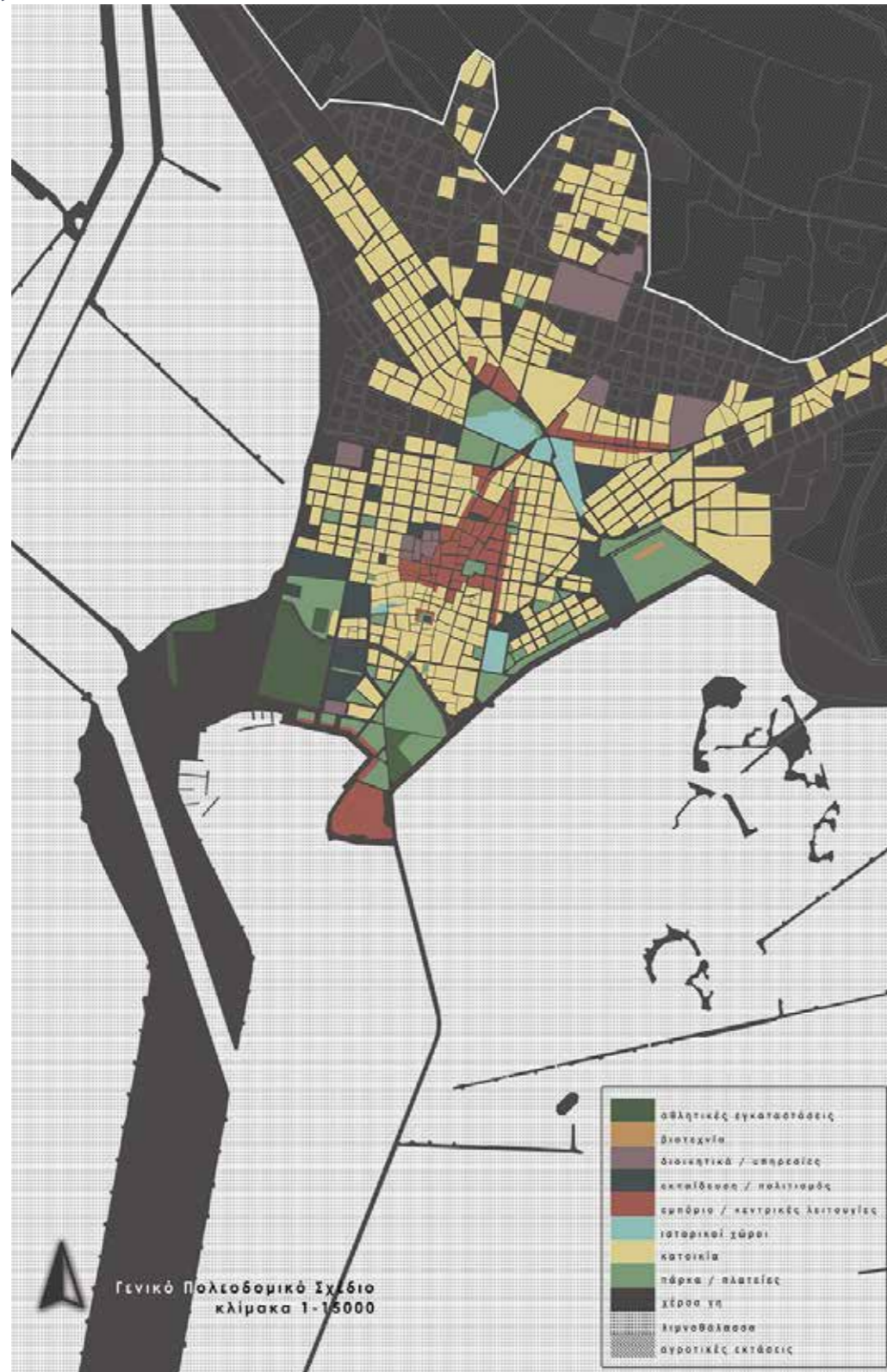
αναχώματα

Οι χωμάτινες λωρίδες νερού, που σχηματίζουν δρόμους μέσα στην λιμνοθάλασσα, ονομάζονται αναχώματα. Κάποια από αυτά είναι φυσικά και κάποια τεχνητά και χωρίζουν την λιμνοθάλασσα σε υποενότητες. Τα αναχώματα χρησιμοποιούνται για τις μετακινήσεις εντός της λιμνοθάλασσας και την πρόσβαση σε συγκεκριμένα σημεία και εξυπηρετούν την λειτουργία των αλυκών. Στο παρελθόν κάποια αναχώματα χρησιμοποιούνταν καθημερινά από τους κατοίκους ως ρομαντικοί περίπατοι.

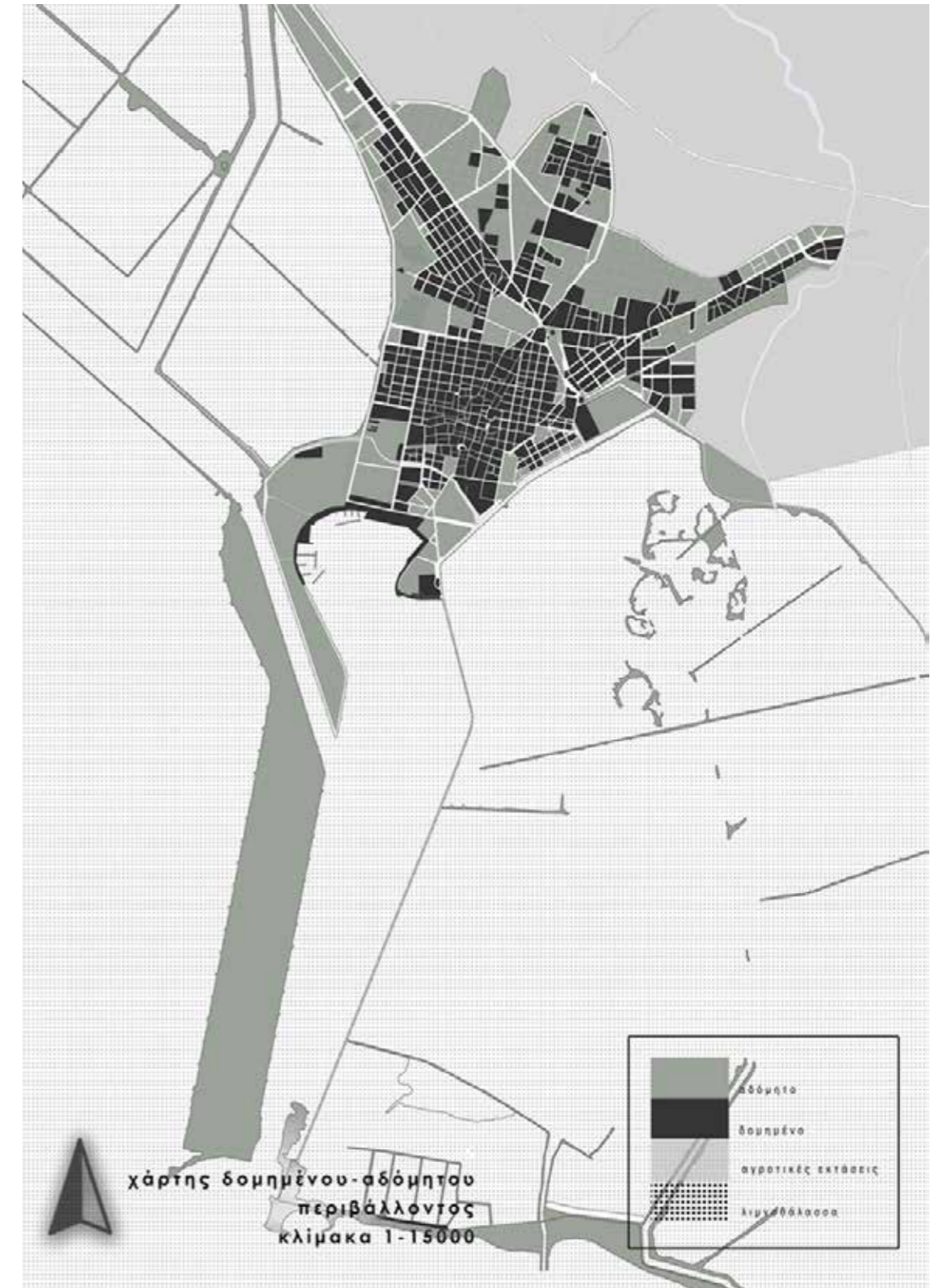

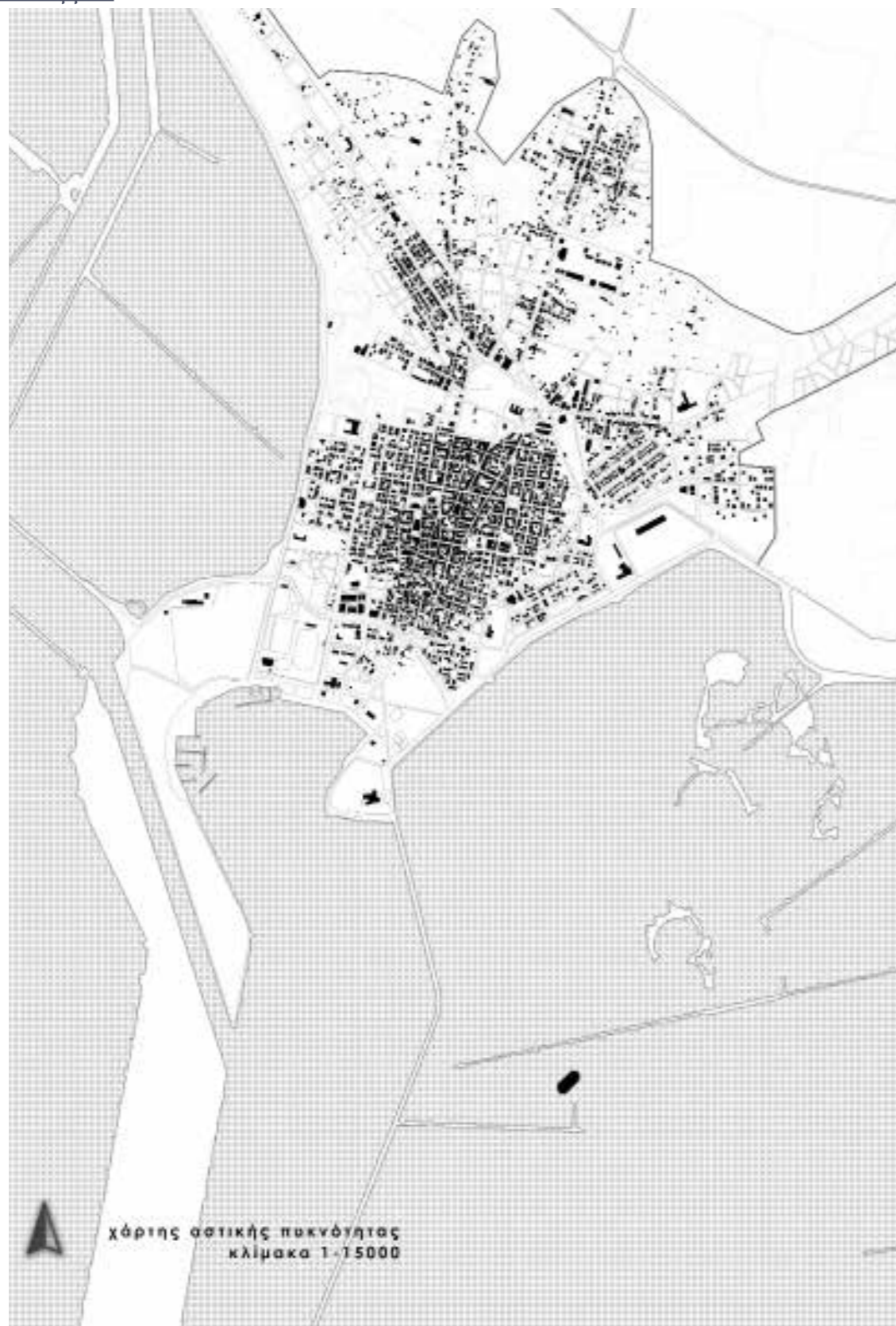
χάρτες ανάλυσης και παρατηρήσεις

Στον χάρτη του Γ.Π.Σ του 1988 παρατηρούμε την συγκέντρωση των διοικητικών κα εμπορικών χρήσεων, της αναψυχής και των υπηρεσιών στο πυρήνα του οικισμού, ενώ στα νεόδμητα τμήματα της πόλης και στο μέτωπα προς την λιμνοθάλασσα επικρατεί η χρήση της κατοικίας, ή πράσινων/ κενών εκτάσεων.

Στον χάρτη της σχέσης δομημένου-αδόμητου χώρου παρατηρούμε τον ιστό της πόλης να πυκνώνει στον ιστορικό πυρήνα και να εξαπλώνεται προς τις νέες εκτάσεις της πόλης ανατολικά δυτικά και νότια. Ταυτόχρονα είναι εμφανής η επέκταση προς βορρά με τις νεόδμητες περιοχές. Τα πρώην αλίπεδα δυτικά και ανατολικά της πόλης είναι αναξιοποίητα και αδόμητα ακόμα όπως επίσης μεγάλο κενό παρατηρείται στον ενδιάμεσο χώρο γύρω από τις σιδηροδρομικές γραμμές, τα κτήρια του σταθμού και στην έκταση μπροστά από το Τείχος. Τα ίχνη, δηλαδή, της παλιάς τάφρου είναι αδόμητα.

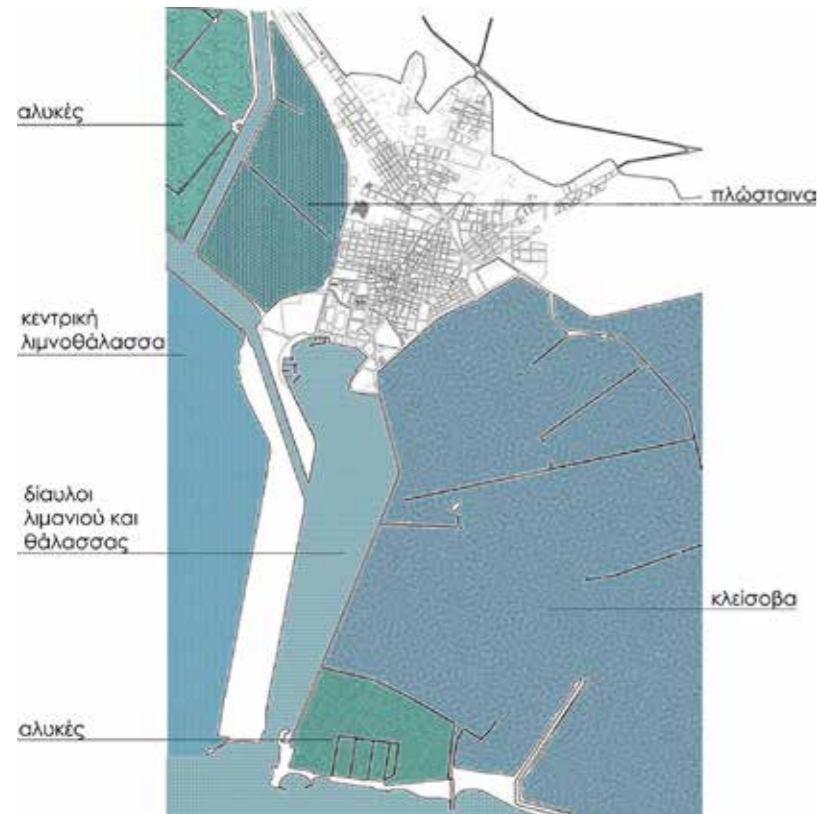
Στον χάρτη της αστικής πυκνότητας γίνεται φανερή η ανομοιογένεια που επικρατεί σήμερα στην πόλη. Η πόλη συγκεντρώνεται στον παλιό πυρήνα της και αναπτύσσεται πιο αραιά και άναχρα στο βόρειο νεόδμητο τμήμα της. Η παρεμβολή της κενής έκτασης, στην περιοχή της παλιάς τάφρου, συμβάλει στην αποκοπή της νότιας με την βόρεια πλευρά της πόλης.

Στο οδικό δίκτυο παρατηρούμε επίσης ανομοιογένεια, λόγω της μεγάλης συγκέντρωσης συλλεκτήριων δρόμων στην περιοχή του ανακατασκευασμένου τείχους και της εισόδου προς την παλιά πόλη. Επιπλέον, ο παραλιακός δρόμος λειτουργεί σαν ισχυρό όριο της κίνησης που κατευθύνεται από τον πυρήνα της πόλης προς την λιμνοθάλασσα.

προβλήματα και προτεινόμενη επέμβαση

τα τμήματα της λιμνοθάλασσας

σύνδεση Πλώσταινας-Κλείσοβας

πάνω: (αριστερά) Η παρούσα κατάσταση στην λιμνοθάλασσα της Πλώσταινας, με το υπάρχον κανάλι. (δεξιά) Η πρόταση εναλλακτικής λύσης από τον Φ.Δ.Λ.Μ.

η εναλλακτική μας: ένα νέο κανάλι

Η λειτουργία των αλυκών, τα “προβλήματα” και η προτεινόμενη επέμβαση

Το δυτικό τμήμα της λιμνοθάλασσας του Μεσολογγίου ονομάζεται Πλώσταινα και από το 1970 απομονώθηκε από την κεντρική λιμνοθάλασσα και άρχισε να λειτουργεί ως η πρώτη προθερμάστρα των αλυκών που τοποθετούνται στα δυτικά της πόλης. Έως τότε οι διακυμάνσεις των διαφόρων φυσικοχημικών παραμέτρων και της παλίρροιας ακολουθούσαν τις αντίστοιχες διακυμάνσεις της κεντρικής λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου. Έτσι, σήμερα η στάθμη του τμήματος της Πλώσταινας έχει κατεβεί σε σχέση με την υπόλοιπη λιμνοθάλασσα, και η ευρύτερη έκταση αναπτύσσει υψηλότερα επίπεδα θερμοκρασίας και υγρασίας κατά τις θερινές περιόδους συλλογής αλατιού. Επειδή το τμήμα της Πλώσταινας τοποθετείται δίπλα από την πόλη, η λειτουργία του ως προθερμάστρα επιβαρύνει το μικροκλίμα της περιοχής τους θερινούς μήνες, με υψηλά επίπεδα υγρασίας και θερμοκρασίας να διαμορφώνουν μια κατάσταση δυσφορίας για τους κατοίκους. Σύμφωνα με την μελέτη του Φορέα Διαχείρισης Λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου, η επανένωση της Πλώσταινας με την κεντρική λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου θα δημιουργήσει έναν υγιή υγρότοπο. Η διαρκής ανανέωση των υδάτων, μέσω της παλίρροιας, θα εξαλείψει τα φαινόμενα δυσάρεστης οσμής, βελτιώνοντας το μικροκλίμα της περιοχής.

Για να συμβεί αυτό ο Φ.Δ.Λ.Μ. προτείνει την άρση αναχωμάτων που περιβάλλουν και απομονώνουν την Πλώσταινα από την κεντρική λιμνοθάλασσα. Για την αντιστάθμιση της παραγωγής του αλατιού προτείνεται μεταξύ άλλων η προέκταση του υπάρχοντος καναλιού μέχρι το ύψος της λεκάνης Δ.

Βασιζόμενες στην πρόταση του Φ.Δ.Λ.Μ για την επανένωση των δύο λεκανών της Πλώσταινας με την κεντρική λιμνοθάλασσα, προτείνουμε τη δημιουργία του καναλιού και την τοποθέτησή του στην περιοχή μελέτης, όπου προϋπήρχε η τάφρος. Το κανάλι αυτό πέρα από την συμβολή του στην αστική ζωή των Μεσολογγιτών, θα έχει και μια λειτουργική αξία ως αγωγός μεταφοράς θαλασσινού νερού από την λιμνοθάλασσα της Κλείσοβας στην Λεκάνη Δ για την παραγωγή των αλυκών.¹

το υπάρχον κανάλι και η λειτουργία του

Κατά τη διάρκεια της παραγωγικής περιόδου αλατιού (Απρίλιος-Σεπτέμβριος) αντλείται θαλασσινό νερό με μέση πυκνότητα 3.80Be από την Κλείσοβα στην Πλώσταινα μέσω του αντλιοστασίου στη θέση “Μάγιερ”. Το νερό μεταφέρεται στην Πλώσταινα μέσω του υπάρχοντος ανοιχτού καναλιού στο νότιο τμήμα της πόλης. Λόγω εξάτμισης, αυξάνεται η πυκνότητα του νερού στα δύο τμήματα της Πλώσταινας και κατόπιν μεταφέρεται μέσω αγωγού στις επόμενες προθερμάστρες με πυκνότητα περίπου 60Be. Η διαδικασία αυτή συνεχίζεται από προθερμάστρα σε προθερμάστρα έως ότου η πυκνότητα του νερού φτάσει περίπου στα 260Be οπότε και οι άλμες μεταφέρονται στα κρυσταλλοπήγια, όπου γίνεται η κρυστάλλωση του αλατιού που συλλέγεται ως ίζημα.

Κατά το υπόλοιπο έτος δεν υπάρχει ανανέωση των υδάτων της Πλώσταινας με θαλασσινό νερό με αποτέλεσμα τα νερά να είναι στάσιμα.

Από υδρολογικής απόψεως, δηλαδή, αποτελεί ένα κλειστό σύστημα στο οποίο η τροφοδοσία με θαλασσινό νερό γίνεται με αντλίες τοποθετημένες στη θέση “Μάγιερ” και ορίζεται αποκλειστικά από τις ανάγκες λειτουργίας της αλυκής.

Η υδάτινη έκταση της Πλώσταινας χωρίζεται σε τρία υδάτινα τμήματα:

Στις Λεκάνη 7 + Λεκάνη 8, με συνολική έκταση 1065 στρμτ. και μέσο βάθος 0,5μ.

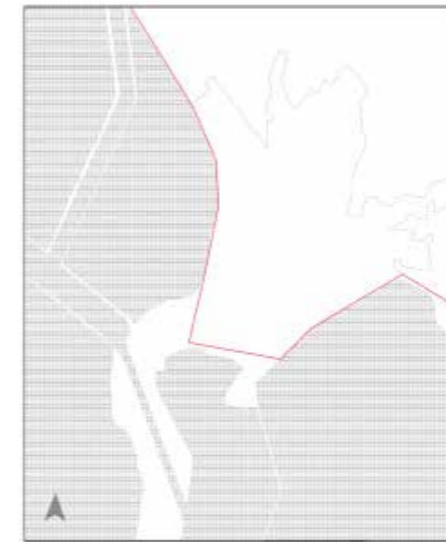
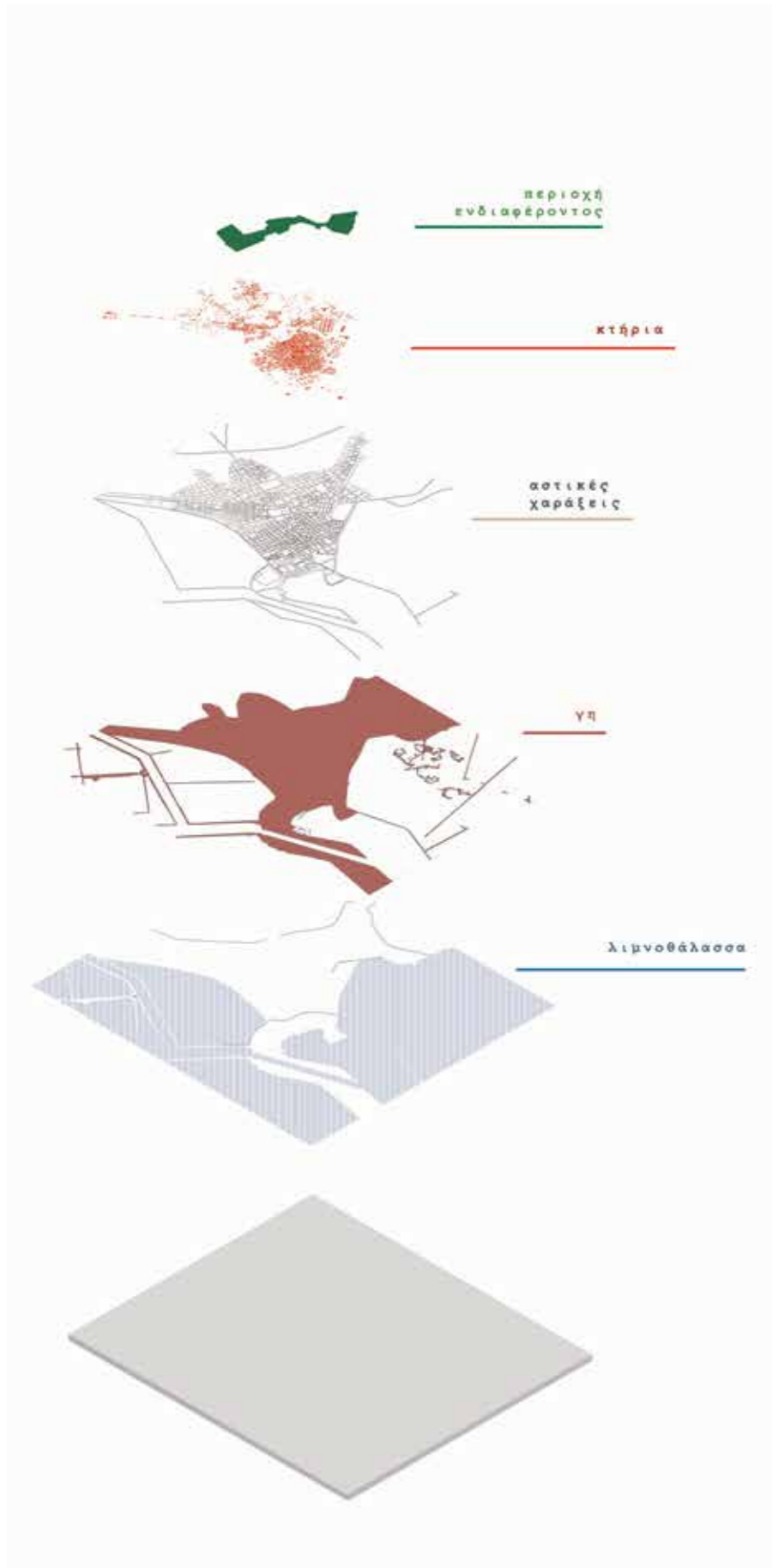
Λεκάνη Δ, με έκταση 700 στρμτ. και μέσο βάθος 0,2 μ.

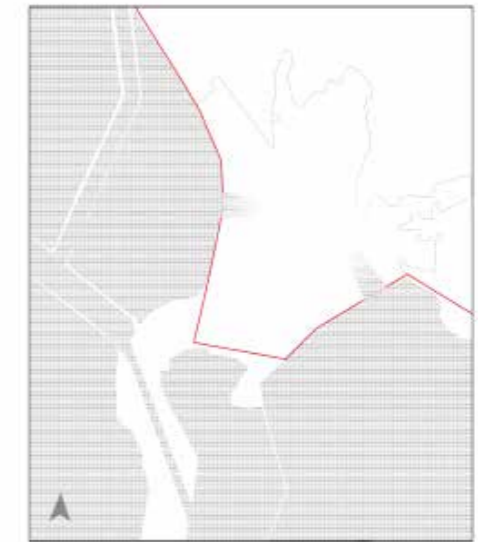
σημεία αναγνώρισης της λιμνοθάλασσας

πηγή: Προκαταρκτική Μελέτη Διαχείρισης Υδάτων Βόρειου τμήματος Ανατολικής Κλείσοβας και Διάνοιξης επικοινωνίας Υδάτων Πλώσταινας, Φορέας Διαχείρισης Λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου, 2012.

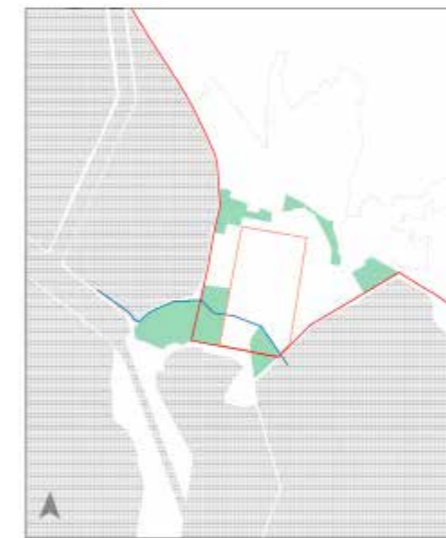
διαγράμματα επεξεργασίας κεντρικών ιδεών

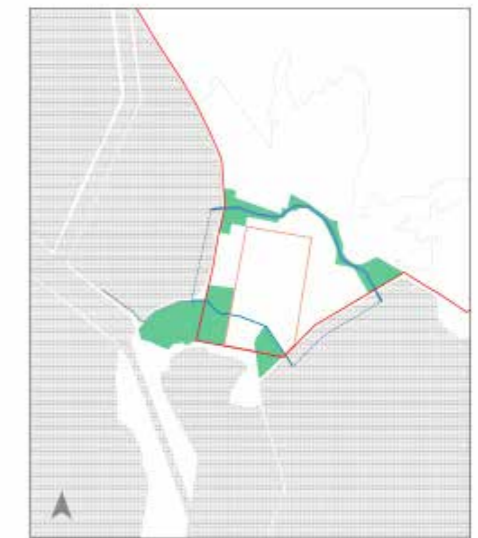
η παραλιακή αδός ως όριο μεταξύ πόλης-λιμνοθάλασσας

προέταση "εισχώρησης" λιμνοθάλασσας στην πόλη

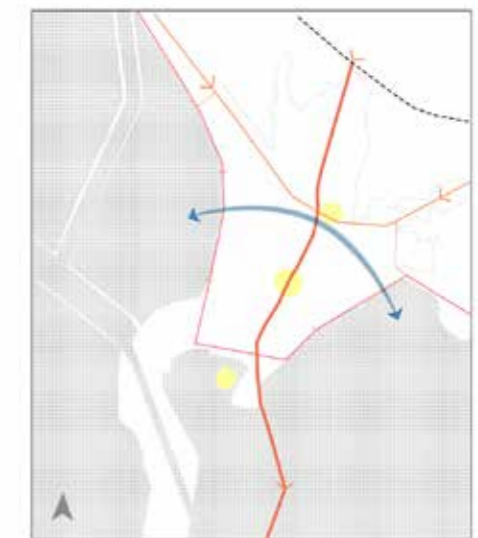
κενές εκτάσεις εντός πόλης ως περιοχές ενδιαφέροντος

ενοποίηση κενών εκτάσεων μέσω καναλιών

ένταση κίνησης στον άξονα βορρά-νότου

προέταση ενδυνάμωσης κίνησης στον άξονα ανατολής-δύσης

διαδικασία σχεδιασμού

στάδια σχεδιασμού - παράμετροι σχεδίασης

υπάρχουσα κατάσταση

απαλλοτριώσεις

όρια στην περιοχή επέμβασης

υπάρχον δυναμικό

υπάρχον δυναμικό και μέτωπα

συρραφές πολεοδομικού ιστού

χάραξη καναλιού - σημεία τεθλασμένης

χάραξη καναλιού - τεθλασμένη

στάδια σχεδιασμού - παράμετροι σχεδίασης
χάραξη καναλιού - offset

χάραξη καναλιού - οι πλατείες νερού

χάραξη νερού - πλατώματα νερού

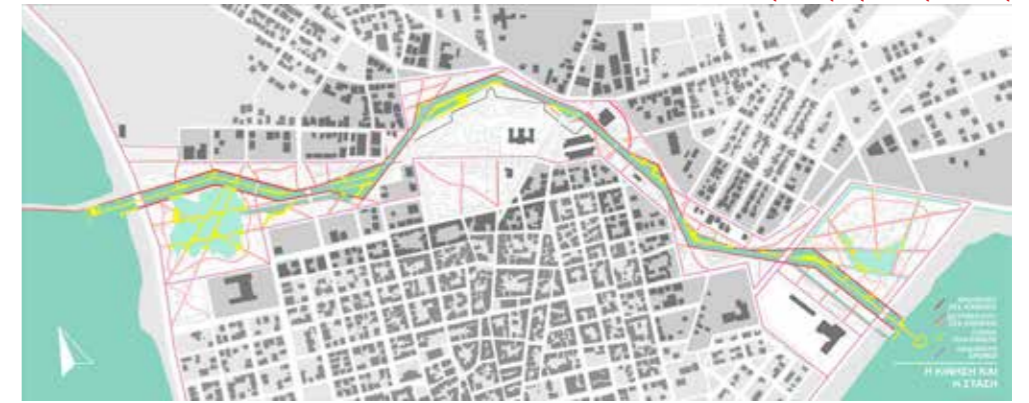
το κανάλι

προσβάσεις και κόμβοι

η κίνηση και η στάση

το πράσινο

οι ξύλινες πλατείες και κατασκευές

διάγραμμα χρήσεων προτεινόμενης

Η μεγάλη και πολύμορφη έκταση του πάρκου με σκοπό να οργανωθεί και να σχεδιαστεί οδήγησε στην ανάγκη ορισμού επιμέρους ενότητων διαφορετικού χαρακτήρα. Ορίστηκαν ενότητες με διαφορετικά πεδία δραστηριοτήτων και πιθανών γεγονότων ανάλογα με το σημείο που βρίσκονταν και διαμορφώθηκαν με τις αντίστοιχες υποδομές. Η γειτνίαση με τη λιμνοθάλασσα στα δυτικά και ανατολικά, η ιστορική σημασία του Κήπου και του Τείχους, η συγκέντρωση πολιτιστικών χρήσεων στα κτήρια του σιδηροδρομικού σταθμού και η ανάγκη της πόλης για οργανωμένο χώρο αθλητικών δραστηριοτήτων όπως και κοινόχρηστων υπαίθριων χώρων προσέδωσαν χαρακτήρα στις αντίστοιχες ζώνες του πάρκου και οδήγησαν στο διαχωρισμό του σε περιβαλλοντικό, ιστορικό, αστικό και αθλητικό πάρκο.

περιβαλλοντικό πάρκο

ιστορικό πάρκο

αστικό πάρκο

αθλητικό πάρκο

περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση
πολιτιστικός πυρήνας
αθλητισμός - περιβάλλον

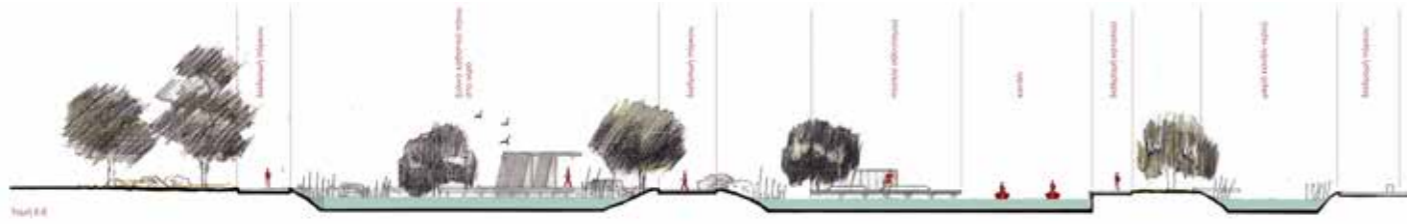
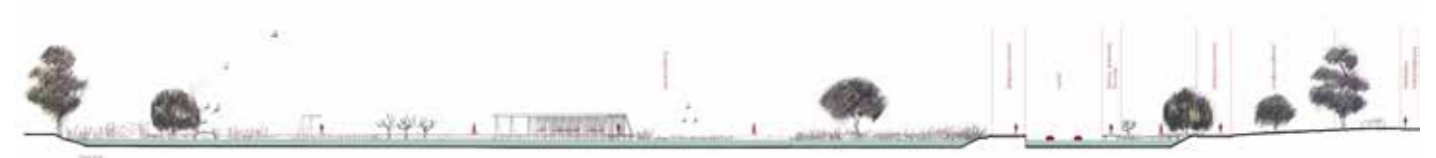
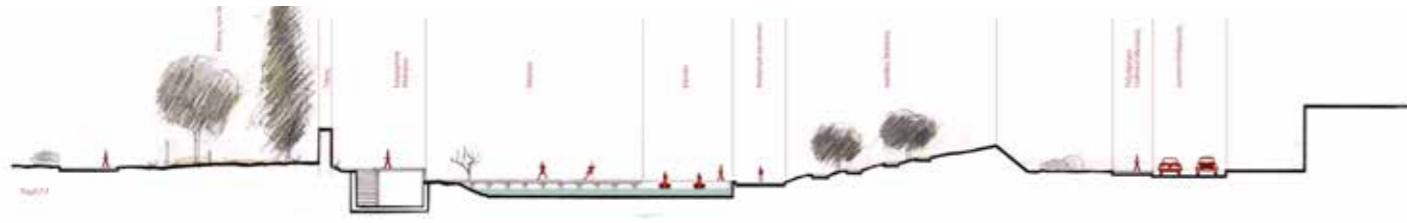

προσχέδιο τοπογραφικού σχεδίου

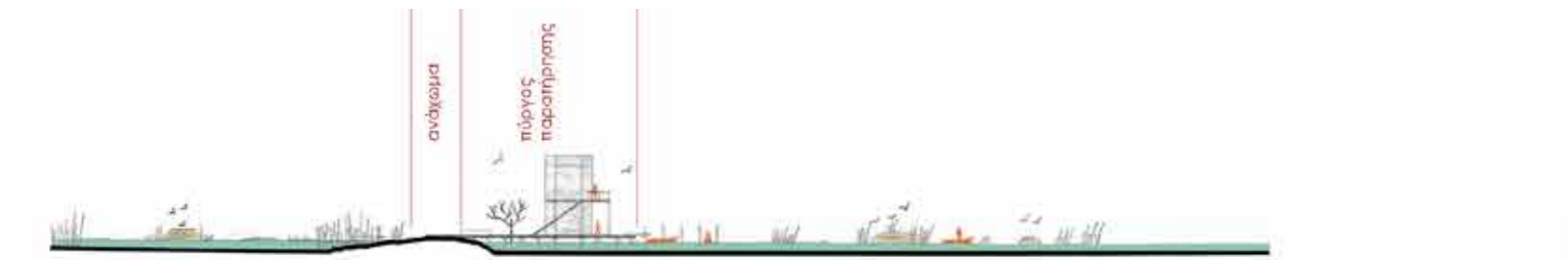
σχέδια και μακέτες

τομές καναλιού
κλίμακα 1-500

Τοπογραφικό σχέδιο πάρκου

Τομή δυτικής εκβολής (Πλώσταινας)
Κλίμακα 1:500

Τομή ανατολικής εκβολής (Κλεισόβας)
Κλίμακα 1:500

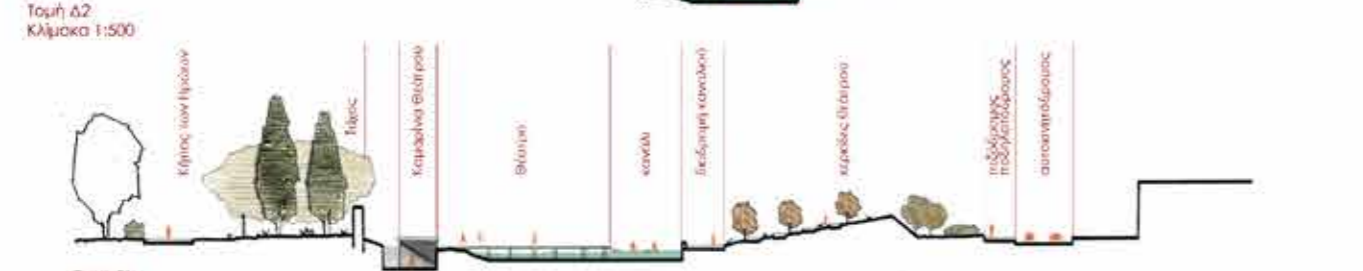
Τομή B2
Κλίμακα 1:500

Τομή Α
Κλίμακα 1:500

Τομή B1
Κλίμακα 1:500

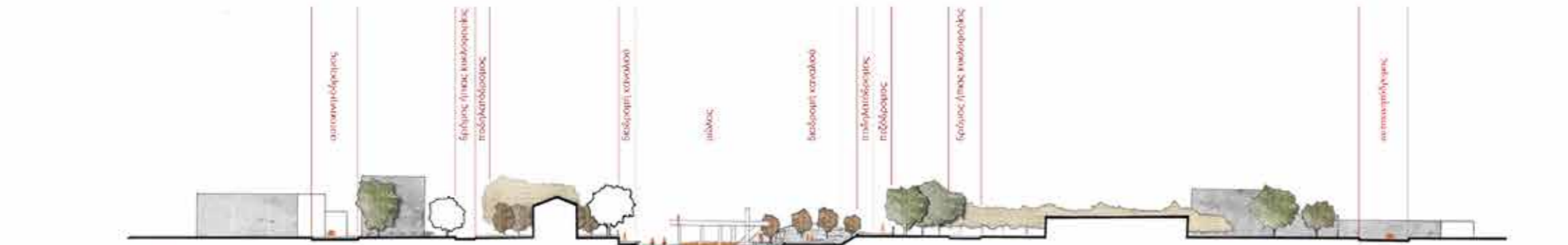
Τομή Δ2
Κλίμακα 1:500

Τομή Γ2
Κλίμακα 1:500

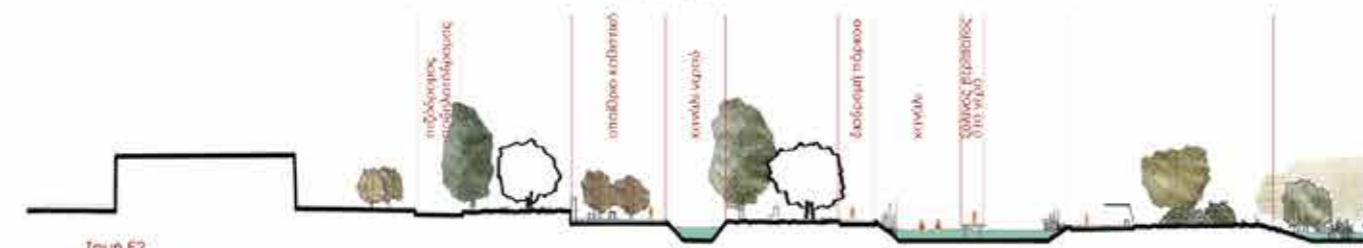
Τομή Γ1
Κλίμακα 1:500

Τομή Δ1
Κλίμακα 1:500

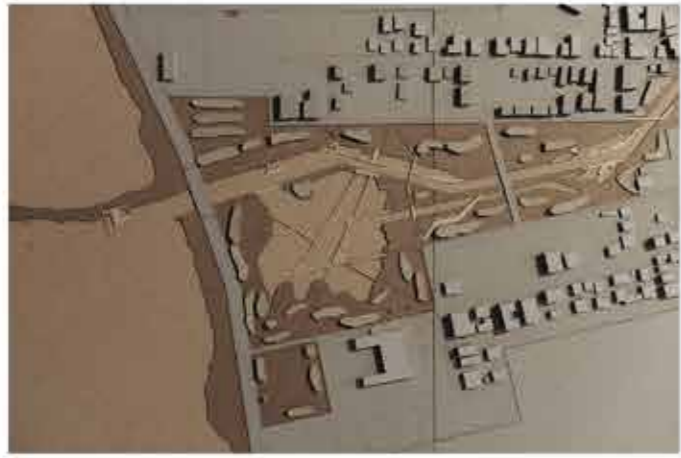

Τομή Ε1
Κλίμακα 1:500

Τομή Ε2
Κλίμακα 1:500

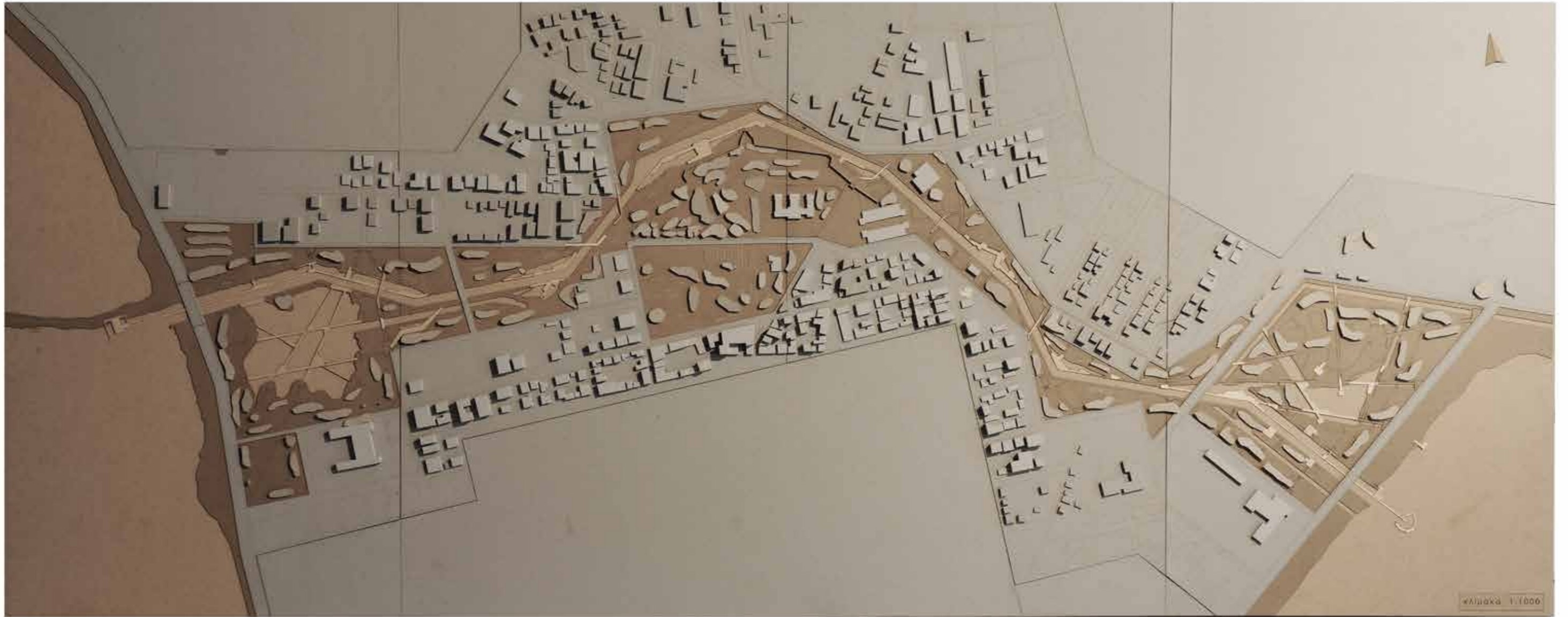

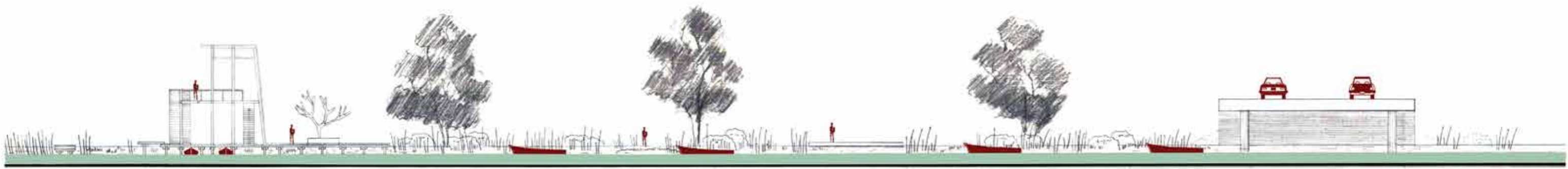

μακέτα συνολικής επέμβασης
κλίμακα 1-1000

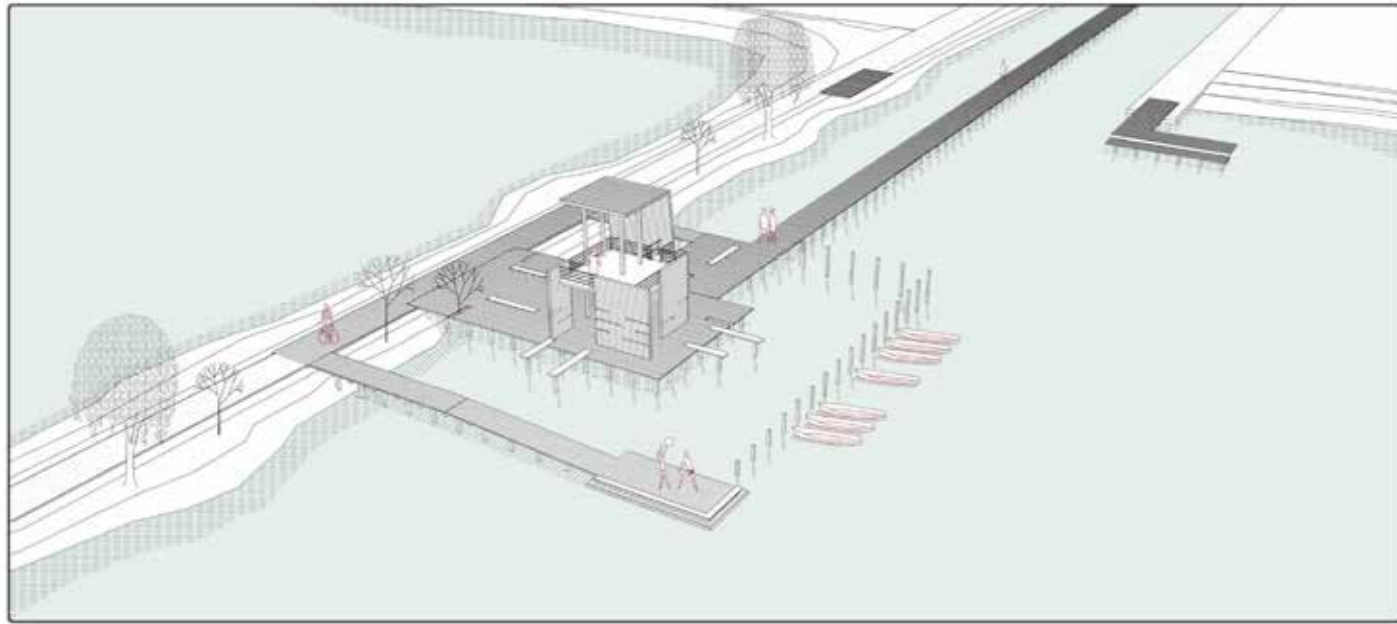

μακέτα συνολικής επέμβασης
κλίμακα 1-1000

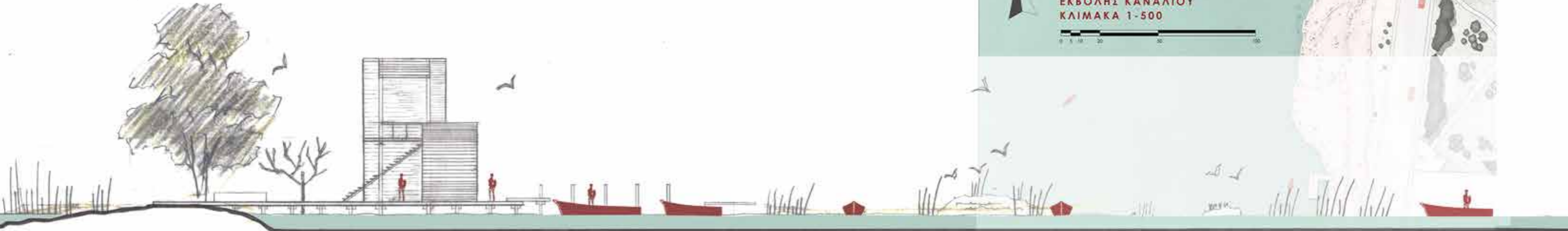
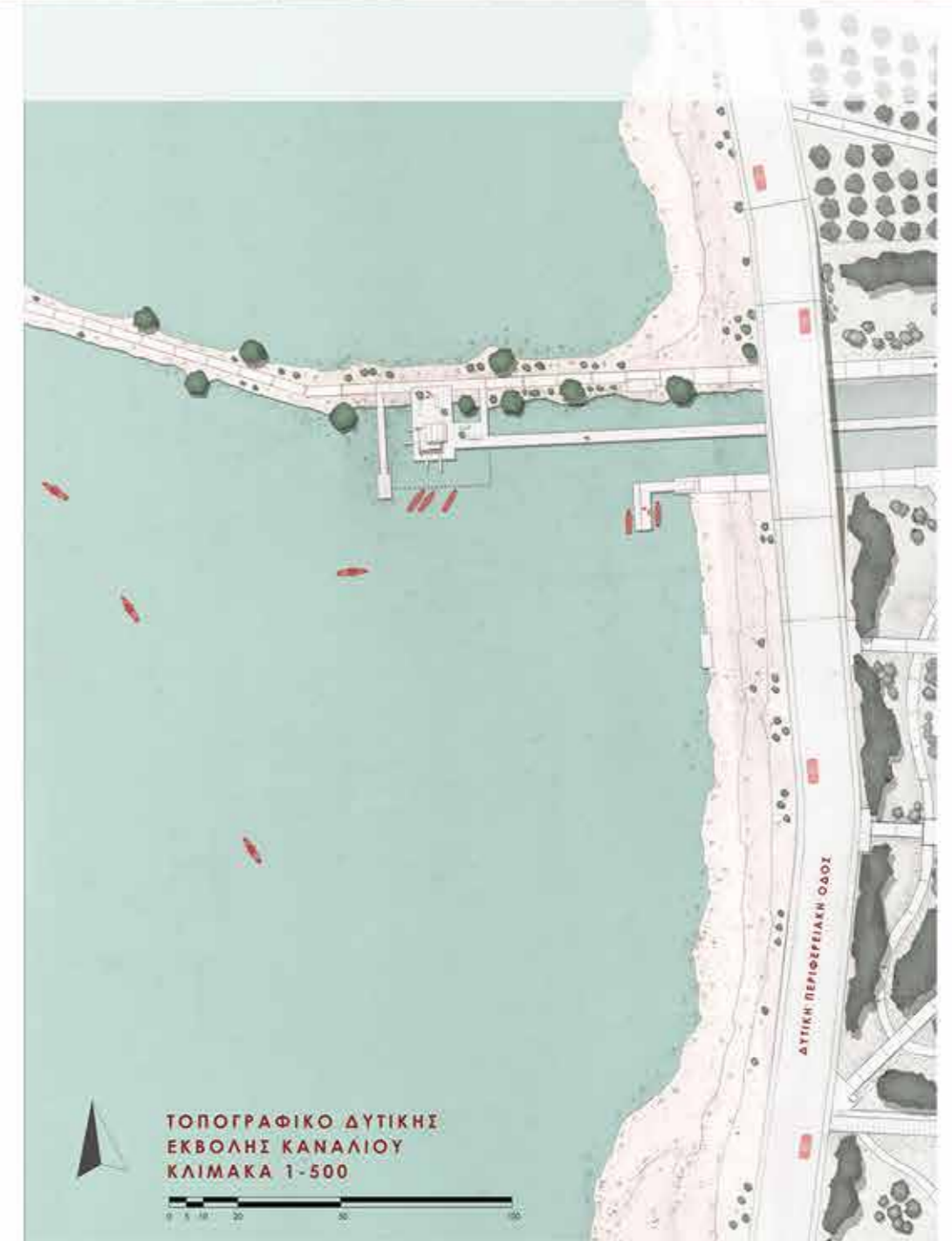

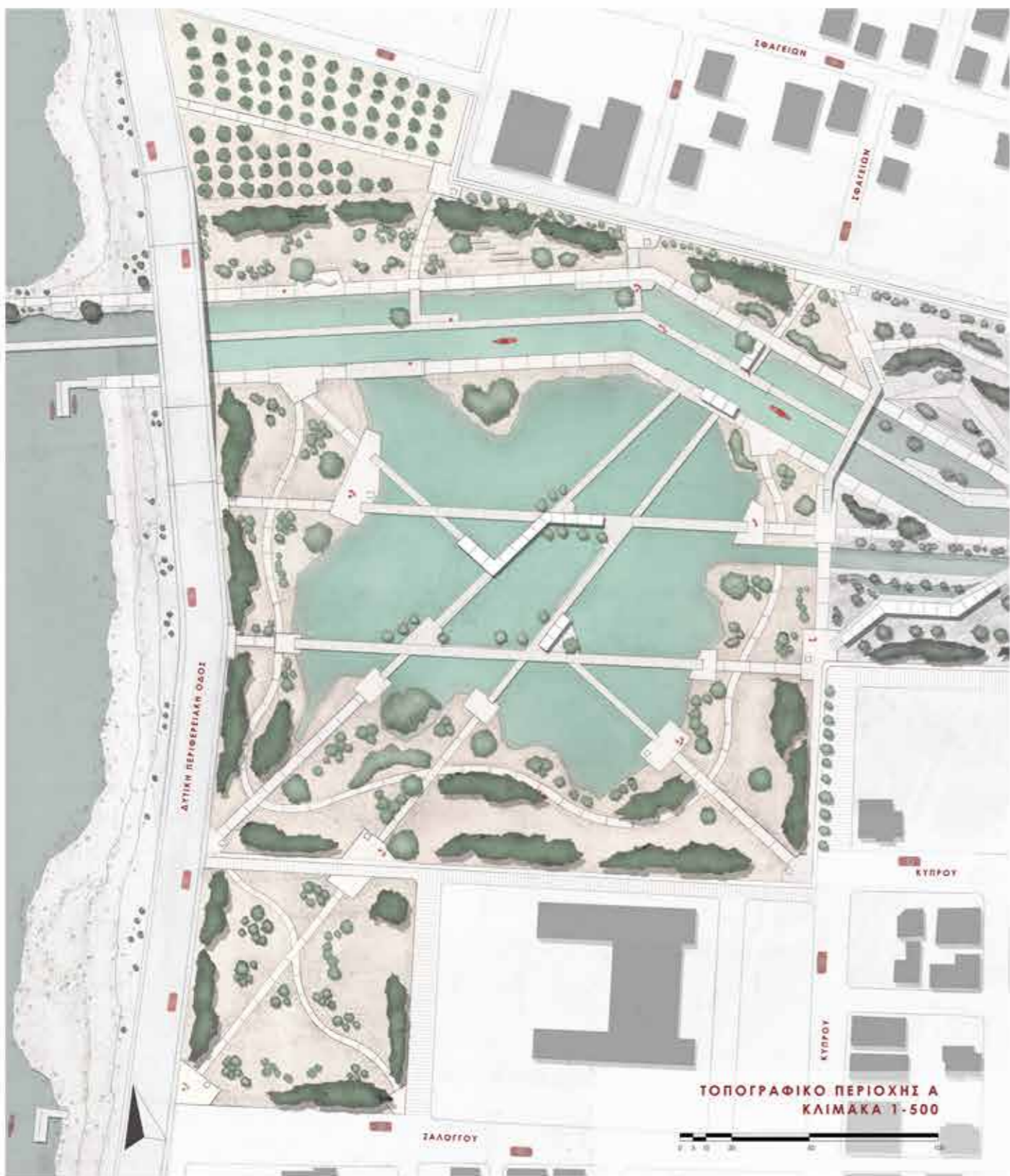
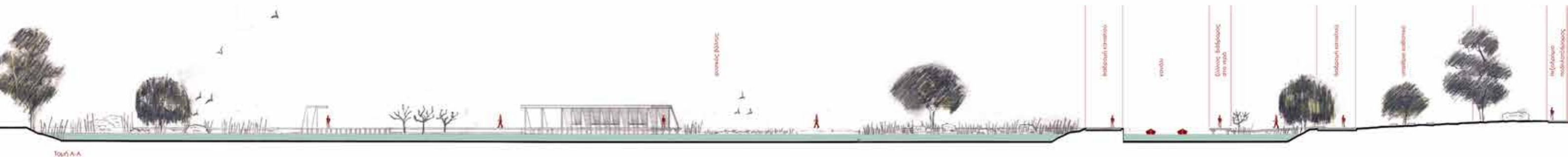
Τομή Παρατηρητηρίου B-B

περιοχή δυτικής απόληξης καναλιού

Στη δυτική απόληξη του καναλιού επιλέχθηκε να τοποθετηθεί ένας πύργος παρατήρησης. Η Πλώσταινα φιλοξενεί μεγάλο αριθμό της ορνιθοπανίδας της λιμνοθάλασσας λόγω των πιο ρηχών και θερμών νερών. Ο κεντρικός διάδρομος κίνησης (Μωσής) καταλήγει σε μια ξύλινη τετράγωνη πλατφόρμα στο κέντρο της οποίας βρίσκεται το παρατηρητήριο. Η απουσία παραμέτρων ένταξης για το σχεδιασμό οδηγεί όπως και στην περίπτωση της ανατολικής απόληξης στην συνθετική επιλογή ενός αυτόνομου σχήματος, ενός τετραγώνου για την πλατφόρμα. Η οργάνωση του πύργου προκύπτει από μια σχέση κύλισης των τετραγώνων του πατώματος του και της οροφής του ενώ για τον σχηματισμό του η πλατφόρμα πτυχώνεται σε επικλινή τοίχο και οροφή.

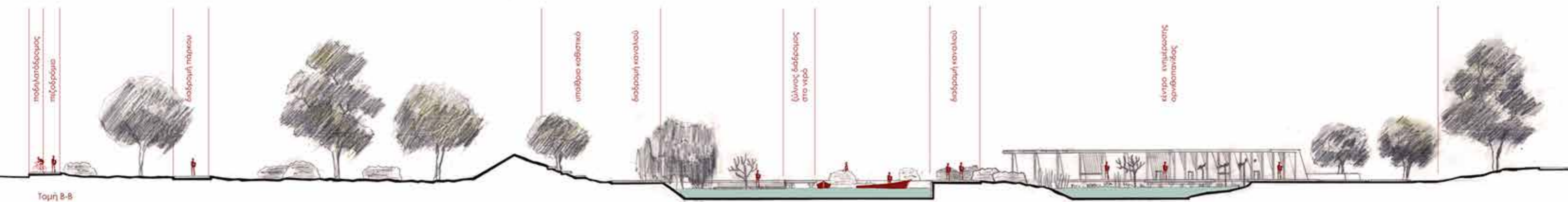

περιοχή Α

Στην περιοχή Α περιλαμβάνεται ο βάλτος του δυτικού μετώπου της πόλης. Βασική σχεδιαστική αρχή ήταν η επαπτομενική σχέση καναλιού και βάλτου για την επικοινωνία των νερών και τη διατήρηση της γραμμής του καναλιού. Η γειτνίαση με τη λιμνοθάλασσα και η ύπαρξη του βάλτου προσδίδουν ένα περιβαλλοντικό χαρακτήρα στην περιοχή. Για την περιήγηση στο ιδιαίτερο αυτό τοπίο χαράσσονται νέοι περίπατοι και σημείο στάσης πάνω και δίπλα από το νερό. Η φύτευση οργανώνεται ακτινωτά προφυλάσσοντας και απομονώνοντας τον βάλτο.

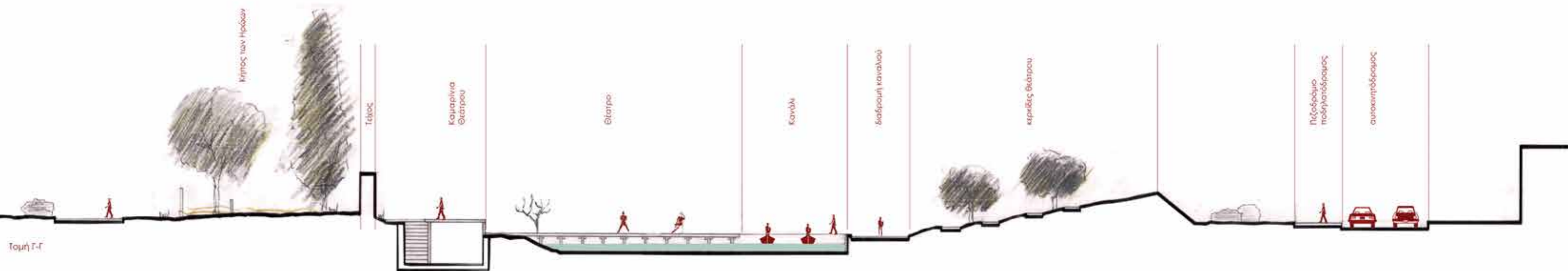

περιοχή Β

Η περιοχή Β ως μέρος της περιβαλλοντικής ενότητας του πάρκου περιλαμβάνει εγκαταστάσεις ενημέρωσης για την πανίδα και τη χλωρίδα της λιμνοθάλασσας. Στην περιήγηση στο πάρκο συναντά κανείς το περίπτερο ενημέρωσης για την ορνιθοπανίδα της λιμνοθάλασσας καθώς και τον “μικρόκοσμο”, έναν κήπο με τα αντιπροσωπευτικά φυτά της λιμνοθάλασσας ο οποίος βρίσκεται σε ρηχή διαπλάτυνση του καναλιού. Στο βόρειο τμήμα του πάρκου διαμορφώνονται υπαίθρια καθιστικά και χώροι παιχνιδιού για τους κατοίκους της γειτονιάς.

περιοχή Γ

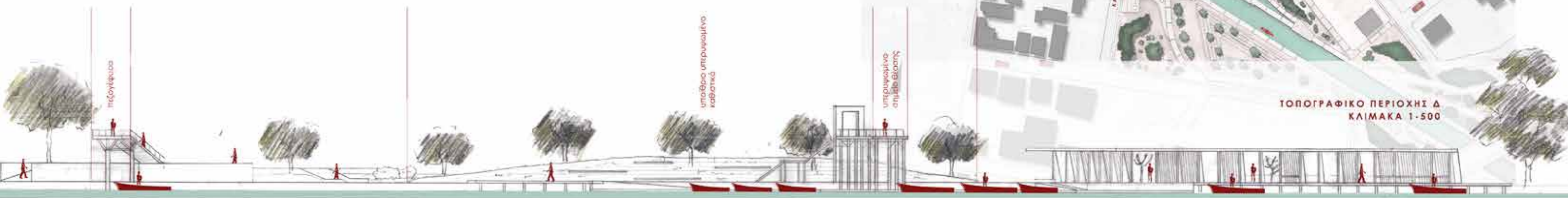
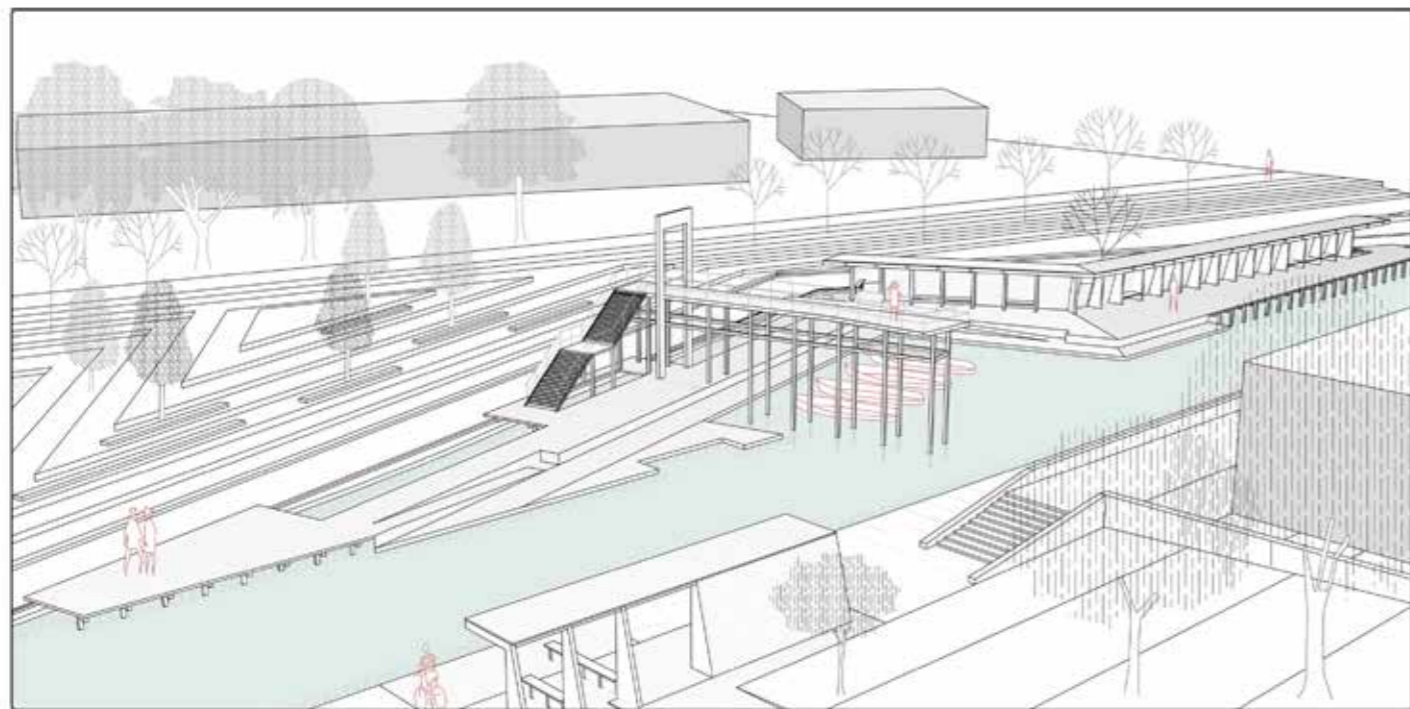
Η περιοχή Γ περιλαμβάνει τον Κήπο των Ηρώων, το ιστορικό Τείχος με την είσοδο της πόλης και βρίσκεται δίπλα από τα κτήρια του παλιού σιδηροδρομικού σταθμού τα οποία στεγάζουν πολιτιστικές δραστηριότητες. Ο πολιτιστικός χαρακτήρας της περιοχής και η ιστορική αξία της μας ώθησε στο σχεδιασμό ενός θεάτρου πάνω στο κανάλι. Οι κερκίδες των θεατών αναπτύσσονται ως υπαίθριο καθιστικό σε τεχνητό βουναλάκι και το Τείχος με τα δέντρα του Κήπου συνδιαμορφώνουν το σκηνικό του θεάτρου.

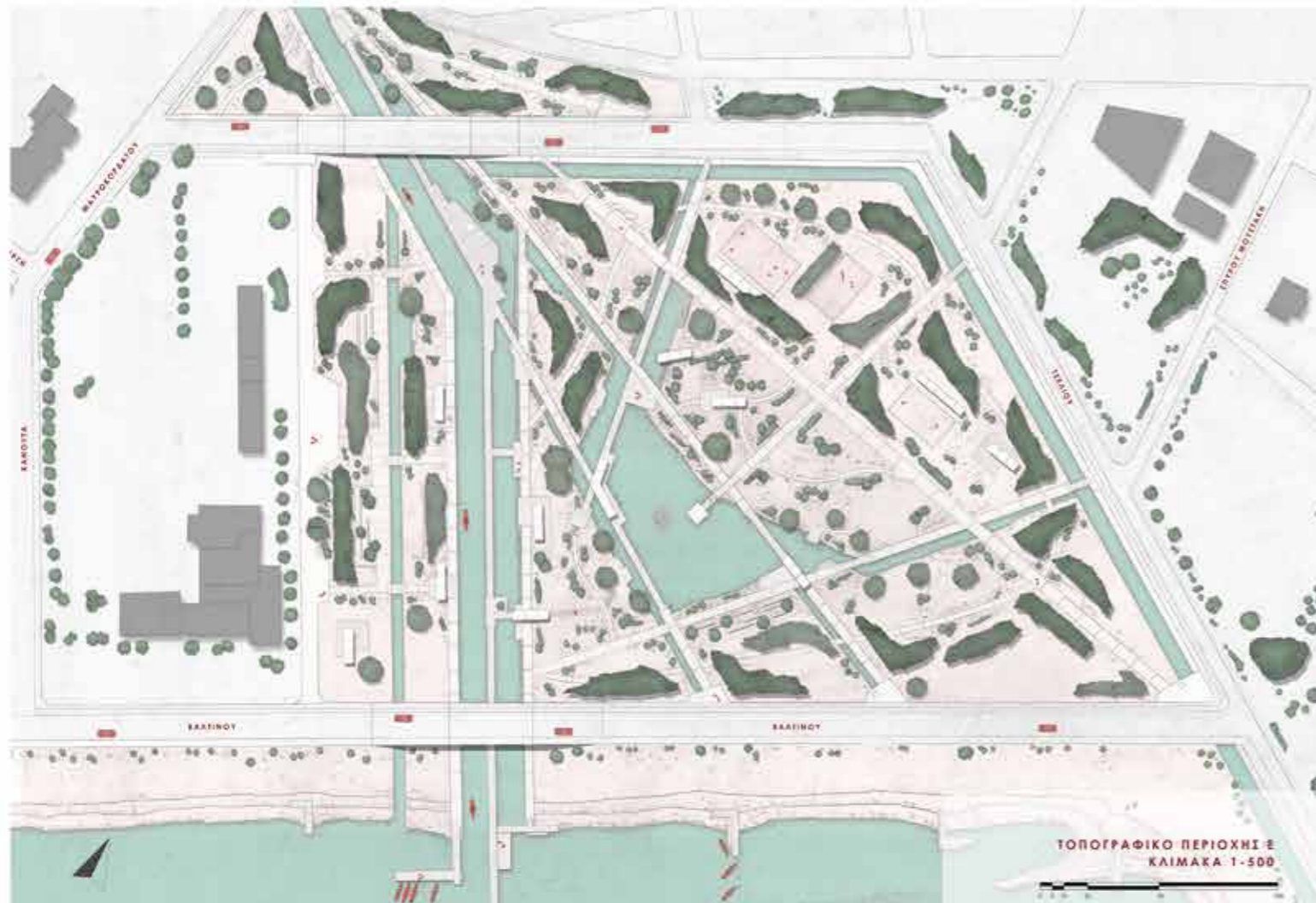
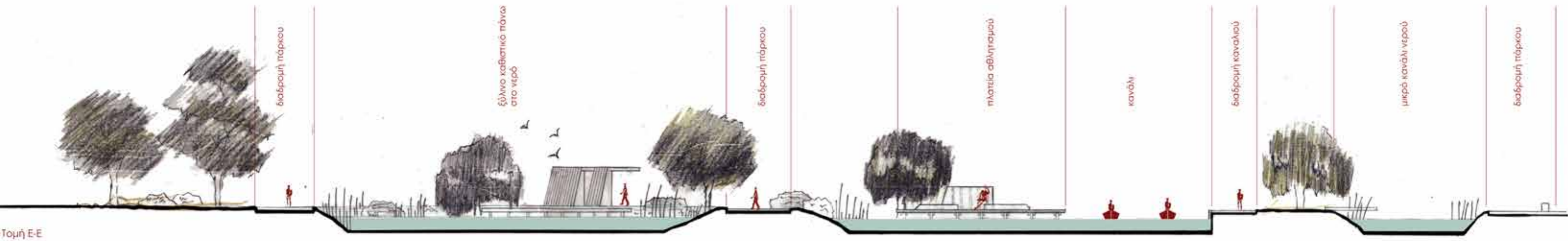

περιοχή Δ, μώλος

Η περιοχή Δ αποτελεί τον πολιτιστικό πυρήνα της πόλης με τα τρία κτήρια του παλιού σιδηροδρομικού σταθμού να φιλοξενούν χρήσεις πολιτιστικού χαρακτήρα. Παράλληλα το σημείο όντας δίπλα στην είσοδο της πόλης όπως επίσης και μέσο του καναλιού αποκτά κεντροβαρική αξία. Η ξύλινη πλατεία αυτή σχεδιάζεται ως μώλος για τις βάρκες. Οι καθιστικοί στεγασμένοι και υπαίθριοι χώροι προβλέπεται να εξυπηρετούν και τις πολιτιστικές δραστηριότητες. Η ξύλινη υπερυψωμένη κατασκευή (μπαλκόνι) προσφέρει τη δυνατότητα θέασης της πόλης.

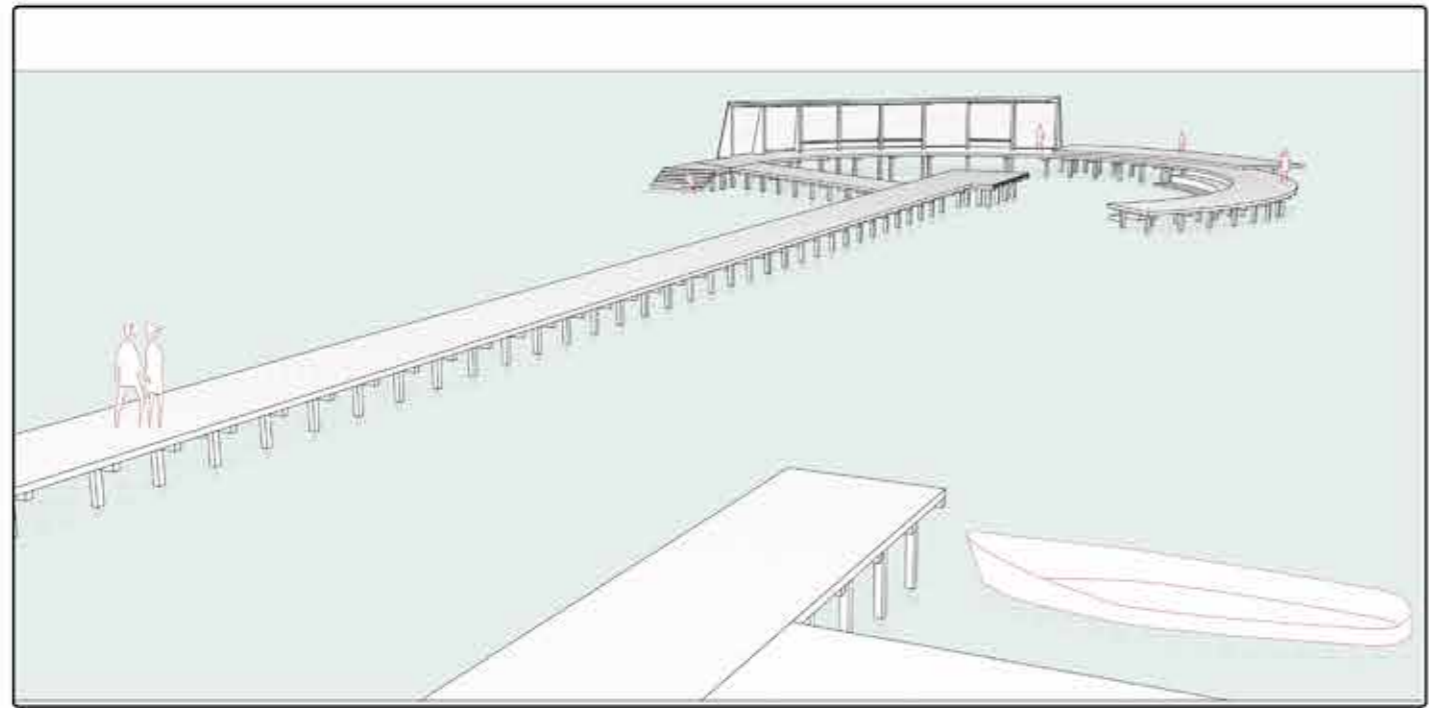
περιοχή Ε

Στην περιοχή Ε ενσωματώνεται στο σχεδιασμό η μεγάλη κενή έκταση της παλιάς βιοτεχνίας. Εξαιτίας της γειτνίασης της περιοχής με ζώνες αμιγούς κατοικίας και σχολείων, επιλέχθηκε να σχεδιαστεί ως ένα αθλητικό πάρκο. Σε αντιστοιχία με τον βάλτο της περιοχής Α σχεδιάζεται και εδώ ένας τεχνητός βάλτος γύρω από τον οποίο οργανώνεται και αναπτύσσεται ο σχεδιασμός των εγκαταστάσεων και της φύτευσης. Το πάρκο της ενότητας Ε περιλαμβάνει γήπεδα, διαδρομές για τρέξιμο και εγκαταστάσεις με όργανα και χώρους γυμναστικής. Η ξύλινη πλατεία επίσης προορίζεται για αθληση και γυμναστική πάνω από το νερό.

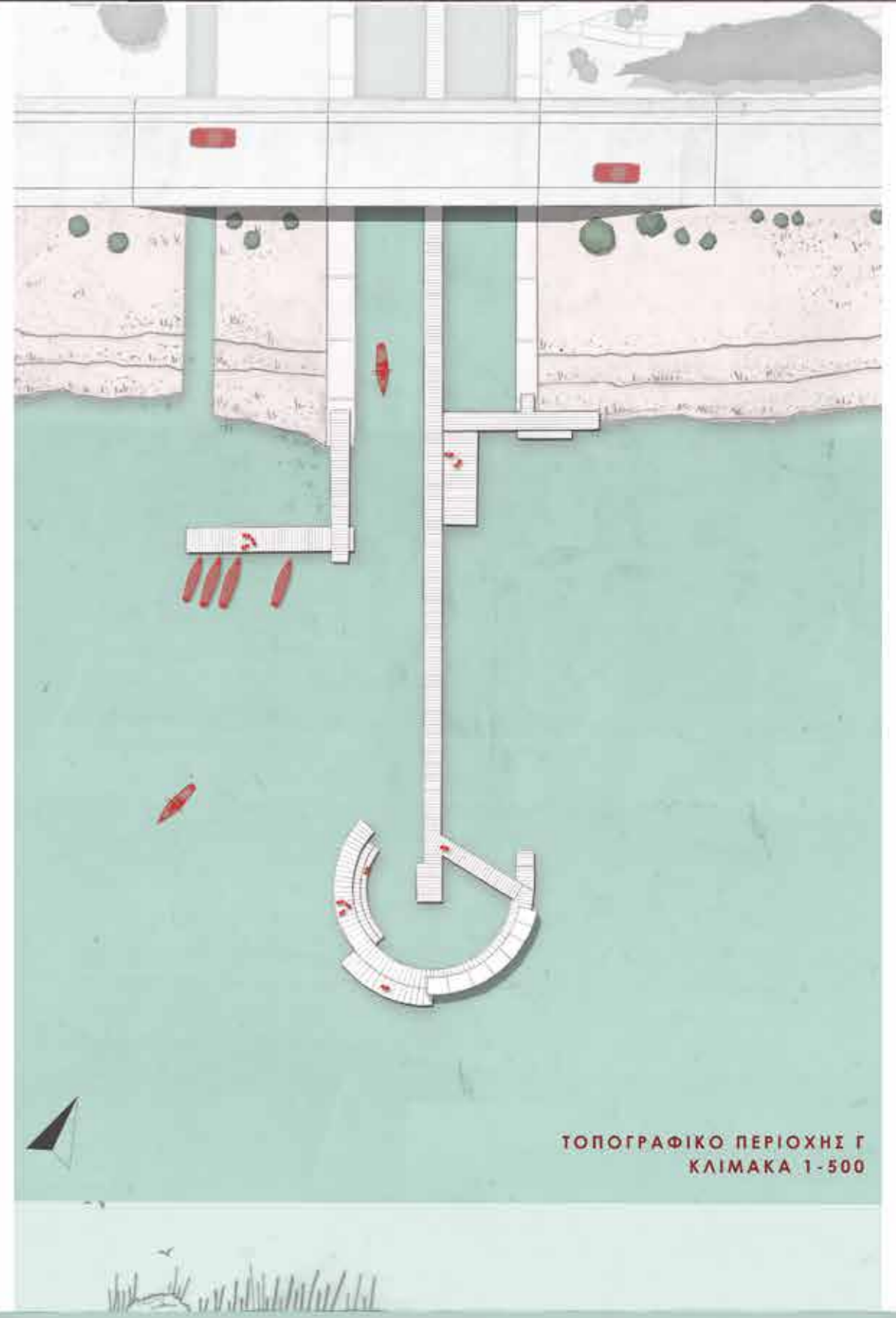

Τομή Κυκλικής Πλατφόρμας Β-Β

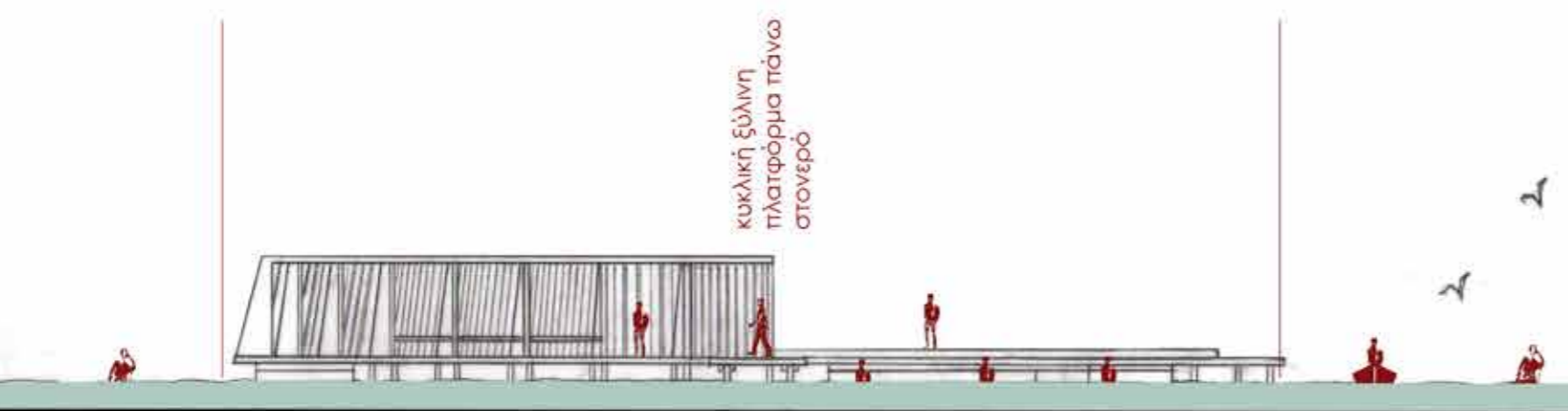

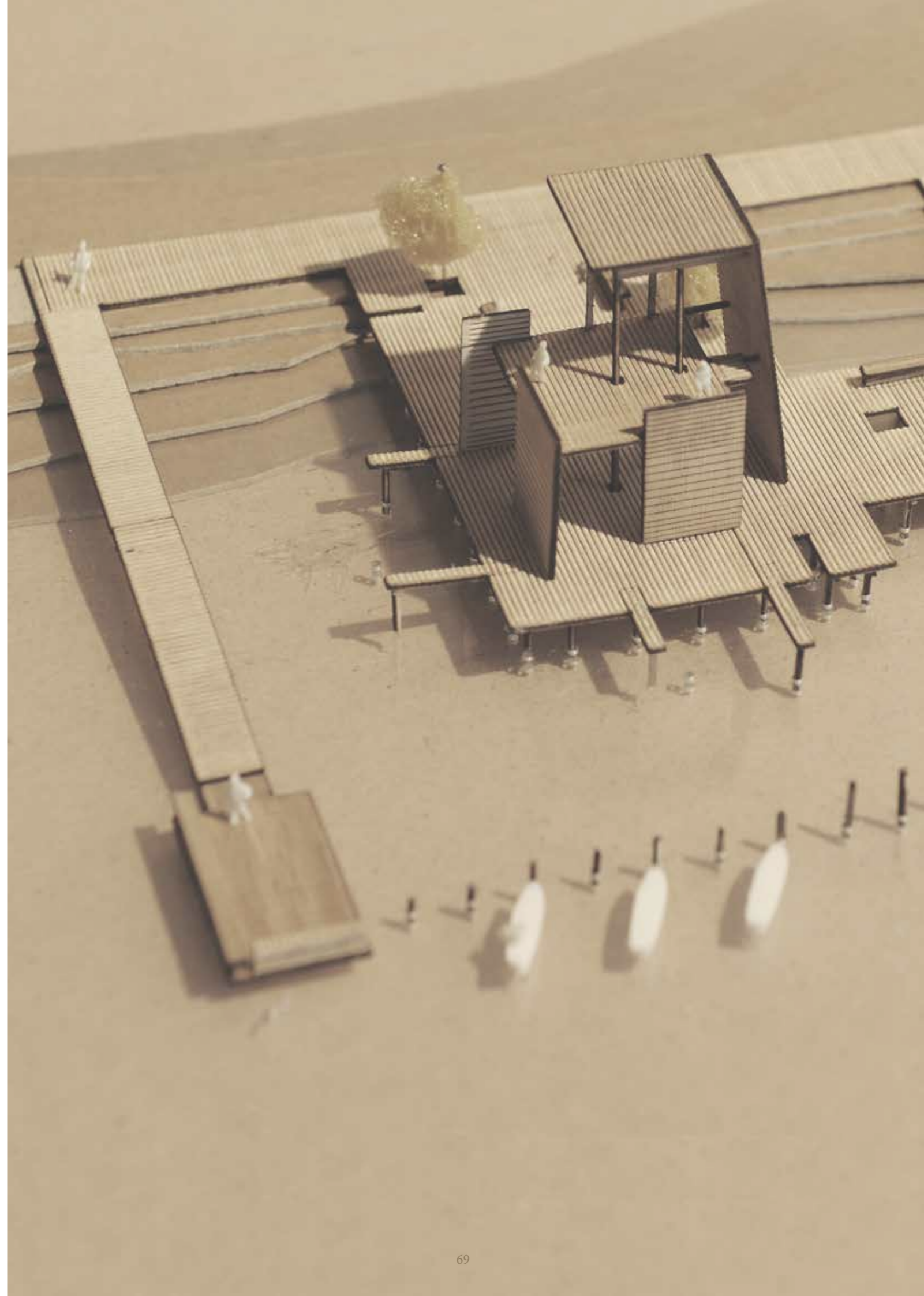
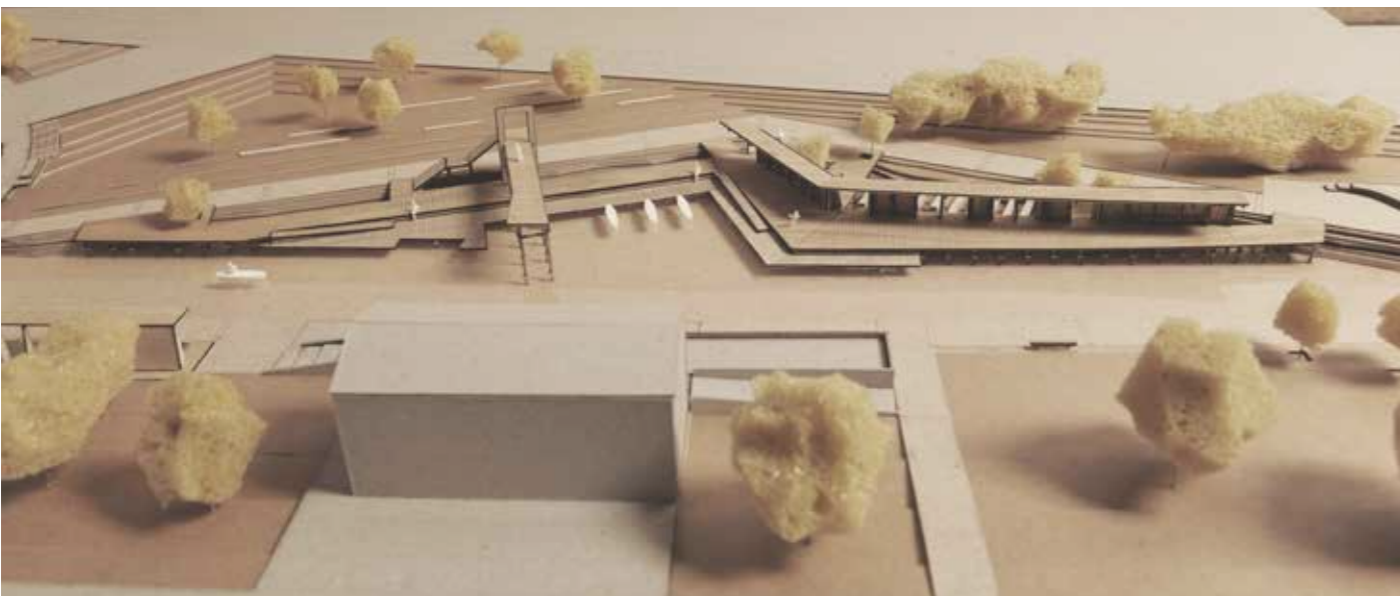
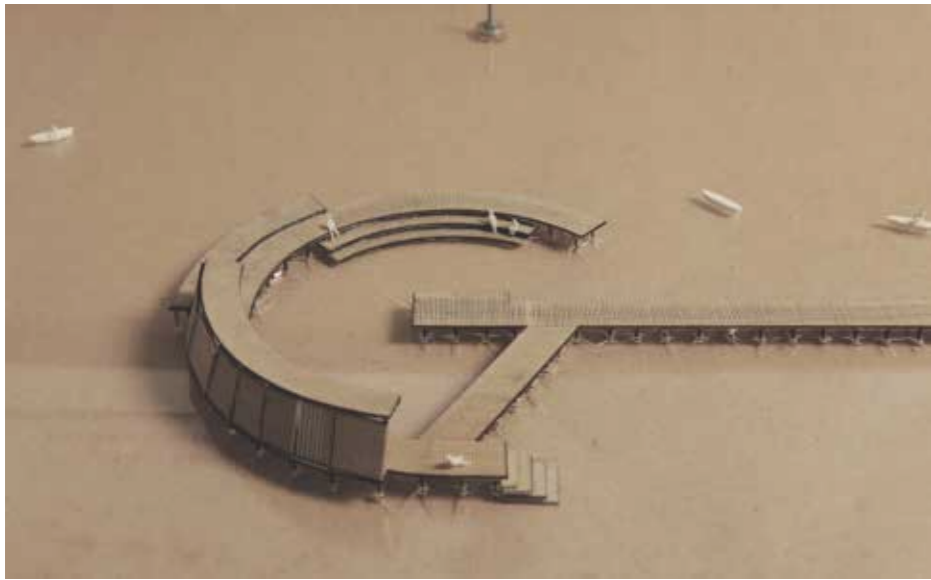
περιοχή ανατολικής απόληξης καναλιού

Στη ανατολική απόληξη του καναλιού επιλέχθηκε να τοποθετηθεί μια ξύλινη κυκλική πλατφόρμα. Τα νερά της λιμνοθάλασσας ενδείκνυνται για θερμά λουτρά και λασπόλουτρα και η πλατφόρμα εξυπηρετεί τους λουόμενους προσφέροντας ταυτόχρονα 360 μοίρες θέα της λιμνοθάλασσας. Η απουσία παραμέτρων ένταξης για το σχεδιασμό εντός της λιμνοθάλασσας (όπως και στη δυτική απόληξη) οδήγησε στη συνθετική επιλογή ενός αυτόνομου σχήματος, ενός κύκλου, ο οποίος στη συνέχεια μετασχηματίζεται σημειακά λόγω της σύζευξης του με τους διαδρόμους κίνησης.

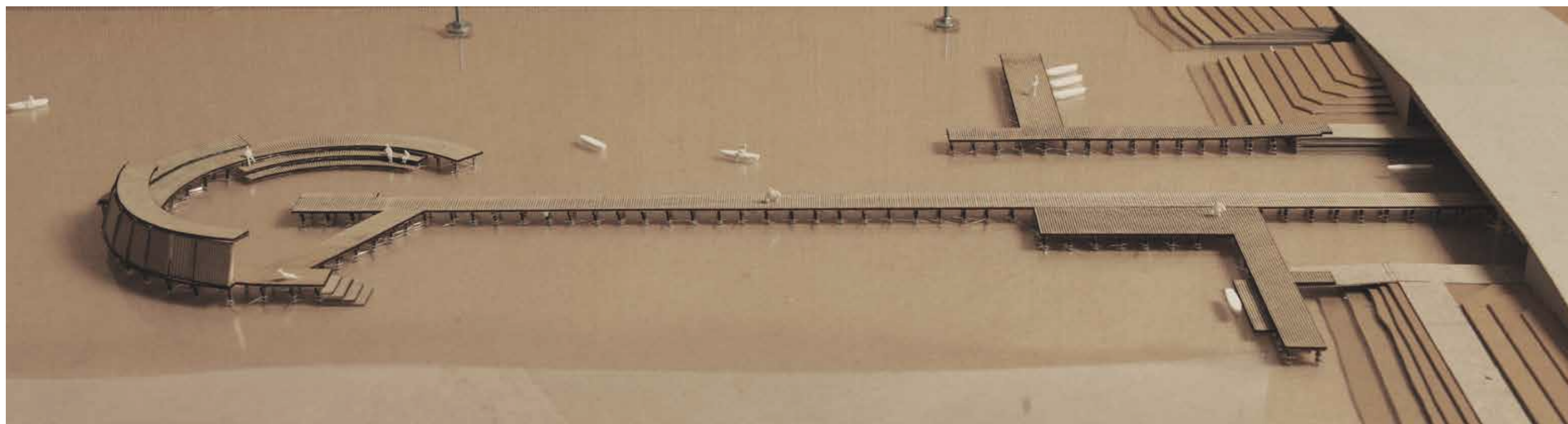

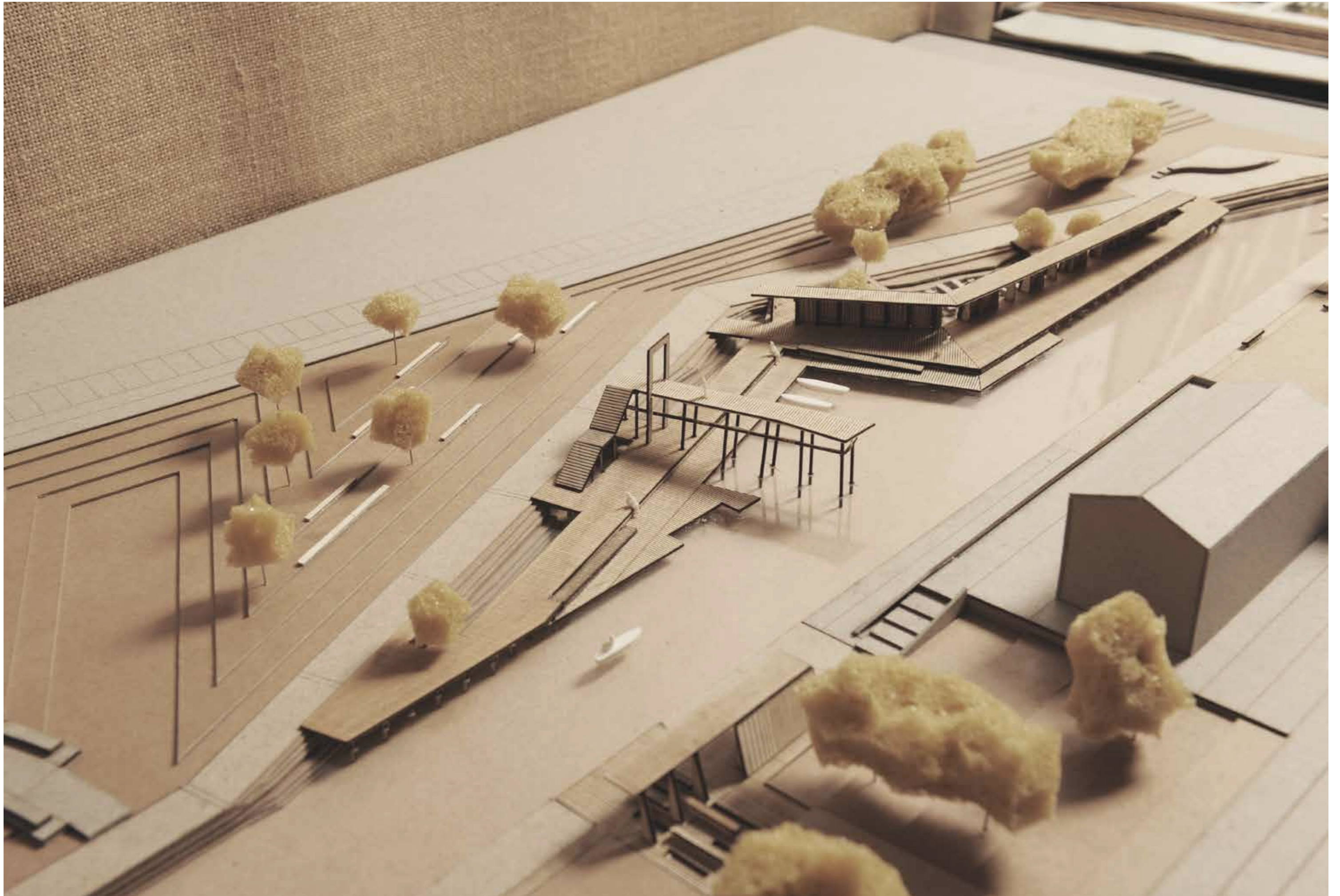
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΕΡΙΟΧΗΣ Γ ΚΛΙΜΑΚΑ 1-500

μακέτα 1-200,
κύκλος

ευχαριστίες

Ευχαριστούμε θερμά τους καθηγητές μας, Γ. Παρμενίδη και Κ. Μωραΐτη για τις πολύτιμες συμβουλές, την βοήθεια και την ενθάρρυνσή τους καθόλη τη διάρκεια της διπλωματικής εργασίας. Επίσης, τον Π. Βασιλάτο για τις πολύτιμες συμβουλές του.

Ευχαριστούμε αιώνια:

την Ανζελίκ, τον δον Μήτσο, την Κελέκη, τον Κέρα, την Ντέμα, την Δάφνη, τον Μπουγιούκο, την Βιβή και την άλλη Βιβή, τον Ζήση, την Ξένια και την Ευανθία που μια φωνή αρκούσε για να έρθουν να μας βοηθήσουν κατά την δύσκολη διάρκεια στο τέλος της διπλωματικής..

Τους γονείς και τα αδέρφια μας και άλλα μέλη των οικογενειών μας για την στήριξη, την κατανόηση και το γέλιο στις επισκέψεις.

Τα παιδιά από το καμαρίνι που υπήρξαν όμορφη παρέα καθόλη την διάρκεια της προετοιμασίας.

Αγαπημένους φίλους μας που ακόμα και από μακριά μας στήριζαν.

Τέλος η μία στην άλλη ένα μεγάλο:

“Κούκλα μου, σε ευχαριστώ!”